

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Rector Vervenne opent debat Weldra 'sans-papiers' aan K.U.Leuven?

Aan de K.U.Leuven woedt sinds kort het debat over de 'sans-papiers'. Volgens rector Vervenne moet de universiteit durven haar verantwoordelijkheid nemen. "Het is onze humanitaire plicht mensen in nood te helpen." Ook de studentenorganisaties staan open voor discussie.

TOM DEMEYER & HERLINDE HIELE |

Al sinds december vorig jaar worden bepaalde delen van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) en de Université Libre de Bruxelles (ULB) bezet door de zogenaamde 'sans-papiers', de migranten zonder geldige verblijfsvergunning. De initiatiefnemers willen hiermee de druk verhogen op Minister van Asiel en Integratie Annemie Turtelboom (Open VLD) en op de federale regering om dringend over te gaan tot de uitvoering van het regeerakkoord dat regularisatie voorziet op basis van duurzame inburgering. Ondertussen is een deel van de actievoerders verhuisd naar de Waalse evenknie van de K.U.-Leuven, de UCL. In Louvain-la-Neuve wordt de actie vooral ondersteund door studentenkoepel Assemblée Générale des étudiant(e)s de Louvain (AGL) en ook hier klinkt eenzelfde slogan: "We stellen het onrecht, dat meer dan 100.000 mensen zonder papieren treft, aan de kaak."

Toch is het opvallend dat de acties

zich tot nu toe vooral hebben beperkt tot Wallonië en Brussel. Daar zou nu verandering in komen: ook de K.U.Leuven sluit dergelijke acties binnen de universiteit niet uit. Rector Vervenne blijft echter voorzichtig: "Er zijn natuurlijk twee belangrijke aspecten. Enerzijds is er het humanitaire: als mensen in nood bij ons aankloppen omdat ze geen onderdak vinden, is het onze plicht hierop te reageren."

UNIVERSITAS

Het spreekt natuurlijk voor zich dat we eerst grondig nagaan of er aan deze universiteit wel de geschikte infrastructuur aanwezig is voor zo'n opvang. Daarnaast is dit bovenal een politieke discussie. Toch vind ik dat dit ons niet mag tegenhouden, want als universiteit moeten wij wel degelijk onze verantwoordelijkheid durven nemen. Als de situatie dit vergt moeten wij de politici durven op de vingers tikken." Zoals bleek op het recente patroonsfeest, zitten de UCL en de K.U.Leuven met dit standpunt dus op eenzelfde spoor.

De Campus Kortrijk blijft in deze niet achter. Ook in West-Vlaanderen worden eventuele initiatieven niet uitgesloten: "Als vrijplaats van denken dienen ook wij de maatschappelijke discussie over migranten en 'sans-papiers' te voeren en te voeren," vertelt vice-rector Van den Abeele. "De universiteit moet in dit verband vrij kunnen en willen denken en openstaan voor argumenten voor of tegen migratie. Mijn indruk is dat de universitaire

ingetrokken en het Fochplein bleef erbij liggen zoals iedereen het kende. Tot vorige week, toen een nieuw plan werd voorgesteld door het stadsbestuur.

In tegenstelling tot het vorige plan zal in het huidige voorstel de openheid van het plein gevrijwaard blijven. De bushaltes richting station zouden blijven, maar deze naar Gasthuisberg zouden naar het Margarethaplein verhuizen. Eveneens zou er een ondergrondse fietsenparking gebouwd worden waar een zeventonderdtal

Strip in de bib

In de Leuvense stadsbibliotheek Tweebronnen vindt tussen dertien februari en negentien april de tentoonstelling Ceci n'est pas la BD Flamande plaats. Twintig Vlaamse striptalenten stellen tentoon. Lees meer op p.11

(FOTO: CHRISTINE LAUREYS)

wereld de neiging heeft om open te zijn en om niet bang te zijn om onbekenden te ontvangen in de samenleving."

BASTION

Dat de acties zich zouden uitbreiden naar de Vlaamse universiteiten is volgens Thomas Bellinck, initiatiefnemer van het interuniversitair artistiek overlegplatform *Papier Marché*, van cruciaal belang: "Blijkbaar is er in Wallonië een groter draagvlak voor deze problematiek, veel van de migranten voelen zich niet gehoord aan Vlaamse kant," weet Bellinck. "Niets is dus belangrijker en symbolischer dan de steun

van de Vlaamse universiteiten. Dit geeft veel mensen nieuwe hoop, en behoedt ons ook voor meer extreme acties."

Die Vlaamse interesse blijkt er nu dus toch te zijn. Volgens rector Vervenne bestaat er een duidelijke consensus onder alle Vlaamse universiteiten: "Ik denk dat de Vlaamse universiteiten stilaan inzien dat er dringend een oplossing moet komen voor de migratieproblematiek," aldus Vervenne.

STUDENTEN

Maar hoe staan de studenten hier tegenover? In tegenstelling tot de VUB, waar de acties niet zozeer

worden gedragen door de studenten, wordt er in Leuven wel gepeild naar de opinie van de student. Recent werd de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) gecontacteerd door het Waalse AGL over een eventuele samenwerking. Binnenkort nodigt de kringorganisatie dan ook enkele organisaties uit op haar Algemene Vergadering, dit op vraag van de presessen. Zo vindt Jonas Boonen, preses van VTK, dat "LOKO rekening moet houden met de actualiteit en discussies overwegen die niet direct te maken hebben met de Leuvense student als de Leuvense student daar toch een uitgesproken mening over zou kunnen hebben."

LVSU

Daarnaast zijn er ook vanuit politieke hoek diverse reacties. Zo stelt Vincent De Roeck, voorzitter van het Liberaal Vlaams Studentenverbond Leuven, dat migranten zonder papieren zeker een forum moeten krijgen op de Leuvense universiteit, maar wel dat "Mensen die buiten de wet staan niet met staatsgeld moeten worden opgevangen."

Positievare reacties zijn er te horen bij Jong Groen! "Wij wachten al jaren op mogelijke acties," aldus nationaal voorzitter Kristof Calvo.

Vaarwel Foch

Leuenaar of niet, iedereen kent het Fochplein — of beter, het *fosch*. Het 'plein', dat de drukste bushalte van Vlaanderen vormt, is al jaren op zoek naar een nieuwe bestemming en een fris uiterlijk. In 2004 kwam het stadsbestuur al met een plan aandragen. Dat plan, met inbegrip van het grote futuristische Lijngebouw in het midden van het plein, kon echter op weinig begrip en nog minder steun van de bevolking rekenen. Het werd dan ook

Leuvense ijzeren rossen, onder het toezichthoudend oog van Velo, kunnen uitrusten. (Voor meer informatie over het fietsparkeerprobleem, zie verder in deze *Veto*)

Omdat dit plan voor burgemeester Tobback wellicht niet controversieel genoeg was in vergelijking met het vorige besluit hij eveneens voor te stellen om de naam te veranderen, want voor 'oorlogsmisdadigers' zoals Maarschalk Foch kent Tobback "geen greintje waardering." De waardering voor de burgervader kelderde

met dit voorstel dan ook in Franse, historische en oud-strijderskringen. Wat dan wel de naam van het nieuwe plein moet worden wist Tobback niet, "maar ik nodig iedereen uit om met nieuwe namen op de proppen te komen." De oppositie stelde onder andere al het Brabantplein en het Sophie Schollplein voor als alternatief. Maar de meeste Leuvenaars zeggen dat het *Foschplein* altijd het *Foschplein* zal blijven.

(RM)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:

niets!

('t is crisis voor iedereen)

Vrije Tribune

Met enige verwondering lees ik uw opiniestuk van 16 februari (Leuven duurzaam?) waarin u stelt dat de stad Leuven achterop hinkt als het aankomt op duurzaam beleid.

Ik wil u vooreerst volledig gelijk geven dat we de charter 2020 niet ondertekend hebben. Feit is dat ik niet zou weten waartoe mij dat engageert. Eigenlijk tot niets want het is slechts een?blijk van goede wil. Zonde van het papier me dunkt. Ik ga liever verder met harde beloftes. Zo is het ambitieuze engagement van de stad Leuven duidelijk terug te vinden in de beleidsnota, waarop we uiteindelijk ook door de Leuvenaars worden geëvalueerd.

Het is immers niet zo dat Leuven geen duurzaam beleid voert simpelweg omdat het protocol niet ondertekend is. Wel integendeel: we zijn ervan overtuigd dat Leuven zeker niet moet onderdoen en dat we dankzij tal van acties goed op weg zijn om dezelfde reductie van CO²-uitstoot te realiseren. Daarom willen we u graag uitnodigen om kennis te maken met alle energie-acties die de stad opzet voor haar inwoners.

De acties die u aanhaalt zijn inderdaad recente initiatieven maar de stad voert reeds sinds 1998 een ambitieus energieprogramma uit, zowel met maatregelen inzake interne milieuzorg als acties naar bevolking. Het eerste luik houdt in dat heel wat stedelijke gebouwen doorgelicht en aangepast zijn (met grote besparingen tot gevolg), dat perso-

neelsleden gesensibiliseerd worden, dat groene stroom aangekocht wordt en duurzaam bouwen-principes ingevoerd worden bij nieuwbouw van stedelijke gebouwen.

Het externe luik houdt een heel aantal acties in naar verschillende doelgroepen van bevolking: de energienoeiersactie bereikt 800 kansarmen, de REG-senioractie introduceert Rationeel Energiegebruik zelfs in 3300 woningen. Daarnaast organiseert de stad cursussen, een energiebeurs, een project rond planadviezen en werken we samen met KULeuven, provincie of OCMW om specifieke doelgroepen te bereiken.

Dat voor verschillende van de acties samengewerkt wordt met het Netwerk Duurzaam Leuven is zeker correct. Wel wensen we te stellen dat de stad initiatiefnemer en drijvende kracht is van dit Netwerk. De stad gaat dus wel degelijk uit van een eigen intrinsieke motivatie en de aangehaalde initiatieven zijn stuk voor stuk initiatieven van de stad. De samenwerking met de verschillende partners (waaronder de universiteit) genereert uiteraard een meerwaarde door de expertise en know-how die sommige van de instellingen die partner zijn kunnen inbrengen.

Wat betreft mobiliteit alvast dit: binnenkort kunnen de Leuvense studenten als eersten in Vlaanderen op Leuvense hybride Lijn-bussen springen.

Wat het Tweewaters-project

betreft is het zo dat de stad actief participeert in de verschillende initiatieven om de ambitieuze doelstellingen op het vlak van duurzaamheid te realiseren. Zo is de stad als coördinator actief betrokken in het Concerto-project, de omvangrijke subsidie-aanvraag rond duurzaam bouwen in de Vaartkom die ingediend is bij de Europese commissie. Samen met KULeuven proberen we trouwens de beste omstandigheden voor studenten te scheppen als het gaat om huisvesting: degelijke en duurzame koten. Toch een verschil met bv. Gent waar de student het moet doen met blitse containers.

Ook naar andere projectontwikkelaars willen we een voortrekkersrol spelen. Zo willen de plaatsing van PV-panelen op verschillende stedelijke gebouwen (gepland voor dit najaar) aangrijpen om andere instellingen en bedrijven te overtuigen gelijkaardige initiatieven te nemen en spelen we ook deze voorbeeldfunctie uit met de andere resultaten van het energiezorgprogramma.

U hoeft maw niet ver te zoeken achter duurzame verwezenlijkingen van de stad, die ons zelfs als voorloper typeren. Die staan misschien niet in charterlijstjes, maar zijn daarentegen volop in ontwikkeling of zelfs als lang verwezenlijkt.

MOHAMED RIDOUANI —
SCHEPEN VAN LEEFMILIEU STAD
LEUVEN

Splinter

Imagoprobleem

Elk jaar rond deze periode begint aan de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen de slag om nieuwe studenten. Laatstejaars uit het humaniora moeten in de komende maanden kiezen wat ze zullen studeren, maar ook waar ze dit gaan doen. In de keuze van universiteit of hogeschool beslist vaak het buikgevoel. En dat gevoel zegt dat Gent *vré wijs* is, Kortrijk gezellig, Brussel exotisch en Antwerpen bangelijk. Voor de Limburgers is er gelukkig Hasselt. En Leuven? Tjah. Daar knort de buik een beetje bij.

Nochtans, begin dit academiejaar vormde de stad nog het decor van het tv-programma 'Kot Deluxe', een format van de jongerenzender JIM. Daarna zond de VRT 'Het leven zoals het is: dokters van morgen' uit, een gezellig familieprogramma waar studenten geneeskunde van de K.U.Leuven een jaar lang gevolgd werden tijdens hun opleiding en stage. Leuven leek in het voorjaar alomtegenwoordig op het scherm, de kijkers — waaronder ouders van toekomstige studenten — smaakten het.

Maar media-aandacht is niet altijd een goede zaak. In december keert het tij wanneer Marc Vervenne te horen krijgt dat zijn diensten als rector niet langer gewenst zijn. Zijn mandaat wordt niet verlengd, de buitenwereld krijgt het beeld van een universiteit die vier jaar lang slecht bestuurd werd. Alsof dit nog niet erg genoeg is, woedt binnen de K.U.Leuven een stellingoorlog die op de opiniepagina's van de nationale kranten wordt uitgevochten. Met de komende rectorverkiezingen dreigt een bestuurschisma de goede naam van de instelling te besmeuren. Professoren die bij de brave moeders of vaders doorgaans op ontzag kunnen rekenen, lijken even grote kinderen als de politici die bakkeleien in de Wetstraat.

De maandenlange commotie rond de niet-verlenging kan de K.U.Leuven wel eens pijn doen waar dit het hardst aankomt: in haar inschrijvingscijfers. Als deze dalen, is dat niet alleen een ferme kaakslag voor het prestige van de oudste universiteit van Vlaanderen, op langere termijn betekent het ook minder inkomsten. Donkere pakwolken dreigen aan de hemel, als de K.U.Leuven niet dringend van koers wijzigt. Daarom doet ze er ook best aan een charmeoffensief op poten te zetten. Daarbij dienen de heren en

dames van de communicatiedienst ook rekening te houden met volgend factoren - oftewel een les in: Waarom ik niet aan de K.U.Leuven studeer?

De universiteit heeft de laatste jaren nooit een aanstekelijke smoel gehad. Dat kan ook niet anders met een slogan als 'Ontdek de wereld, begin bij jezelf'. In tegenstelling tot Gent met haar uitdagend 'durf denken', roept Leuven de reminiscenties op van een katholieke bijbelleesclubje, dat vanuit een zogezegde goddelijke inspiratie, op een vriendelijke manier en met een allesbegrijpende glimlach de wereld wil kerstenen, maar niet verder komt dan het organiseren van non-alcoholische huisparty's met gelijkgestemde. Vriendelijk, voorzichtig en braaf, maar o zo saai. En zeggen dat de wereld begint bij jezelf, klinkt daarbij nogal prententius.

Het onderwijsimperialisme van Leuven de laatste jaren, heeft ook weinig goed gedaan aan haar imago. Haar enige bekommernis lijkt alleen nog maar de grootste te worden. Van Oostende tot Hasselt, zeg maar de onderbuik van Vlaanderen, overal heeft Leuven wel iets in de pap te brokken. Deze nieuwe vorm van verzuiling apprecieert niet iedereen en doet sommigen, die geen eenheidsworst lusten, afhaken. Want wat of wie is Leuven eigenlijk nog? De universiteit? De hogescholen? De associatie? Of een vreemde constructie tussen die drie?

Daarnaast blijft ze kampen met oude demonen. Het heeft nog steeds een Vlaams aura over zich. Ook is Leuven doodsd tijdens het weekend. Een andere cultuur dan die van de studenten, vind je er niet, bijvoorbeeld geen alternatieve scènes zoals in Brussel of Gent. En de koten zijn er nog steeds duur.

Of deze zaken nu juist zijn of niet, doet er niet toe. Vele jongeren, die zich volgend academiejaar voor de eerste keer inschrijven aan een hogeronderwijsinstelling, geloven ze. Wil Leuven terug tot de verbeelding spreken, dan moet ze haar prioriteiten duidelijk stellen en vechten tegen de leugens, de clichés en de verdeeldheid onderling. Tot zolang klinkt het: ontdek de wereld, herpak jezelf.

MAARTEN GOETHALS |

Deze auteur is wellicht een doctoraat beloofd aan de UGent, vandaar de propaganda in dit miesmakelijk en slecht geschreven stukje scheldtirade.

Interdisciplinaire en verbredende OPO's "Ook eens over de haag kijken"

Wetenschap van de kosmos volgen als student Taal-en Letterkunde, je verdiepen in de Europese literatuur als student Fysica of het volgen van Lessen voor de XXIste eeuw? Als het aan vice-rector Ludo Melis ligt, wordt er in de toekomst in elke bacheloropleiding ruimte gemaakt voor zes studiepunten vrije keuze uit het volledige vakkenaanbod van de K.U.Leuven. Het voorstel werd vorige vrijdag heftig bediscussieerd op de algemene vergadering van LOKO (Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie).

ELS DEHAEN |

Grote tegenstanders waren vooral LBK en VTK. Zij stellen dat er in de bacheloropleiding ingenieurswetenschappen gewoon geen plaats voor keuzevakken is. Daar waar studenten wetenschap soms tot 38 studiepunten vrij kunnen kiezen uit de faculteit wetenschappen (studenten chemie in de minor verbreding) en acht studiepunten — mits motivatie — uit het gehele

vakkenaanbod van de K.U.Leuven, zijn er bij LBK en VTK enkel plichtvakken.

Ook de oplossing om een plichtvak uit de bachelor te halen en naar de master — waar er wel keuzevakken zijn — te verschuiven, om aldus plaats te maken voor de zes vrije studiepunten, vond bij LBK en VTK geen gehoor: "Alle vakken van onze bachelor zijn noodzakelijk voor een degelijke basis." Deze uitspraak werd door

enkele andere richtingen in twijfel getrokken.

Een — weliswaar klein — aantal studenten van de bovengenoemde opleidingen neemt er nu al vrije opleidingsonderdelen bij. Die vakken worden opgenomen in creditcontract en tellen niet mee voor hun jaarlijks curriculum van 60 studiepunten. Dat die studenten dan toch nog tot zo'n extra inspanning bereid zijn, bewijst volgens sommige studenten-vertegenwoordigers dat er absoluut nood is aan plaats voor verbreding in het lessenpakket.

MEERWAARDE

Maar wat is nu precies de meerwaarde van zoveel vrije keuze? En komt die keuzevrijheid de bachelor, die vooral een gedegen basiskennis van de gekozen studierichting wil bieden, wel ten goede? "Het belang van deze vrije keuze is dat het net niet aansluit bij de gekozen opleiding," stelt Dries Deweer van de OnderwijsRaad, "zo kijkt men ook eens over de haag naar waar de anderen mee bezig zijn en kan men de eigen richting kaderen in het grotere geheel." Tegenstanders werpen uiteraard op dat men eerst een haag moet hebben opgebouwd voor men erover kan gaan kijken.

Kortom, men komt er niet echt uit. Richtingen die al keuzevakken in hun curriculum hebben zitten, zien geen graten in het voorstel. Richtingen die niet over deze plaats beschikken, willen geen vakken opgeven of opschuiven naar de master.

COMMISSIE-SOETE DEEL II	3
HET BAKKERSSTANDBEELD DORRE	5
HET WELSPREKENDHEIDTOURNOOI	7
RED DE MORGEN!	12
JASPER ERKENS	16

VERPLICHT?

Voor het voorstel om deze keuze voor verbreding een verplichting te maken voor elke student (de student kan met andere woorden geen vak van de eigen faculteit kiezen om de zes studiepunten verbreding te verwerven), was weinig of geen enthousiasme. De

meerderheid van de studenten-vertegenwoordigers was er van overtuigd dat het zinvol was verbreding aan te bieden voor de geïnteresseerde student. Dit een verplichting maken, zou echter de keuzevrijheid opnieuw beperken en verengend in plaats van verbredend werken.

35 jaar Veto (3): personalia

“Een reeks saaie artikels”

Veto bestaat 35 jaar, en dat zal geweten zijn. Wekelijks belichten we een aspect uit onze rijke geschiedenis. Vandaag nemen we het Vlaamse medialandschap onder de loep, op zoek naar Veteranen met een status.

KEN LAMBEETS |

Is *Veto* een kweekvijver van de Vlaamse journalistiek? Ivan De Vadder, Trui Moerkerke, Bart Eeckhout, Walter Pauli, Stef Wauters, Rik Torfs, Stijn Tormans, Rudy Lanssens. De lijst Veteranen die 't inmiddels ver schopten in medialand, is aanzienlijk. Al is de lijst van zij die er niet aan de bak kwamen ettelijke malen langer.

NSV

Het grootste uithangbord in de Vetogalerij is wellicht Walter Pauli, heden ten dage adjunct-hoofdredacteur bij *De Morgen*. Pauli's pen stond tijdens zijn *Vetoverblijf* (1986-1992) amper stil: zes jaar lang rijfde hij er als geen ander de pagina's aan elkaar. "Ik schreef toen al veel en over van alles en net als bij Knack en bij *De Morgen* hadden die artikels vaak een scherpe en polemische toon. Dat wakte wel eens ontevredenheid op, en ergernis. En

eerlijk gezegd, daarvoor deed — doe — ik het ook wel: zeggen wat men niet wil horen, schrijven wat men niet wil lezen. Voor die klussen meld ik me nog altijd graag en spontaan aan."

Het was bij *Veto* dat Pauli met onderzoeksjournalistiek begon. "De Nationalistische Studentenvereniging (NSV) was onze gezworen vijand. Ik kopieerde al hun blaadjes — Spijkers — en deed op basis daarvan een studie naar hun gedachtegoed en ideeën. Dat was behoorlijk interessant en in die tijd zelfs pionierswerk. Bart Laeremans heeft ooit een recht van antwoord geschreven op de stelling die ik in *Veto* had geponeerd dat het NSV het voorgeborchte was van het Vlaams Blok (VB). Laeremans schreef letterlijk dat zij niets te maken hadden met die partij, wat verschrikkelijk hypocriet was. Een paar jaar later werd hij als kamerlid verkozen voor het VB."

Veto kent ook vrouwelijke uithangborden. Neem nu Trui Moerkerke, thans hoofdredactrice van het blad *Weekend Knack*. "Ik ben naar *Veto* gestapt uit journalistieke interesse, gewoon als student communicatiewetenschappen. Het is een prima aanvulling gebleken op die studies."

De theorie uit de les werd de praktijk bij *Veto*, aldus Moerkerke: "Ik leerde op de redactievergaderingen hoe je een blad plant, op zondagavond hoe je het allemaal concreet afwerkt en tijdens de week ging ik al eens op pad voor reportages, van een optreden van *Up with people*, dat natuurlijk met een typische vooringenomenheid bekeken werd, tot een interview met Betty Mellaerts."

BIBI

Ivan De Vadder is minder Veteraan in hart en nieren, wegens andere

Kort Onderwijs |

MOLLEN

Vlaamse universiteiten trekken graag internationale studenten aan. Naast de extra inschrijvingsgelden en subsidies kan een universiteit zo altijd uitpakken met haar internationaal en multicultureel karakter. Open VLD-senator Paul Wille waarschuwt echter dat niet alle buitenlandse studenten even ongevaarlijk zijn.

"Een van de makkelijkste manieren om aan een geldige verblijfsvergunning te raken is je inschrijven aan een hogeschool of universiteit." Wist de senator te vertellen. Studenten uit risicolanden zoals India, Pakistan, Iran en China hebben een tendens om 'verloren' te lopen en plotsklaps als terrorist of in Engeland op te duiken. Nederland maakte onlangs nog bekend dat het 300 zulke studenten 'kwijtgespeeld' had.

PINGUÏNS

Na bijna veertig jaar kunnen de pinguïns op Antarctica eindelijk nog eens spelen met Belgische onderzoekers. De nieuwe basis, genaamd naar prinses Elisabeth — die zelf niet op de opening aanwezig kon zijn — werd vorige week plechtig geopend. De passiefbasis (ze is CO₂-neutraal), heeft een aantal voordelen tegenover de vroegere Koning-Boudewijnbasis. Het belangrijkste is dat het in de Elizabethbasis 'slechts' -18° C. zal worden, in vergelijking met -60

op de Boudewijnbasis. De onderzoekers zullen wel moeten leren om vriendelijk te zijn tegen hun gevleugelde vriendjes, want de dichtstbijzijnde menselijke kolonie is 400 kilometer ver.

PAPEGAAIEN

Opschudding vorige week toen de Nederlandse regering bij haar Vlaamse collega's kloeg over de snelheid waarmee sommige Nederlandse diploma's in Vlaanderen erkend worden. De rector van de Universiteit Maastricht wil daarom een klacht indienen bij de Europese Commissie. Vlaanderen geeft toe dat er soms een probleem inzake snelheid is, maar dat de Europese regels niet geschonden worden. "En," zo voegt ze er aan toe, "het is in Nederland trouwens precies hetzelfde."

OLIFANTEN

Sommige mensen onthouden beter dan anderen, dat is een algemeen bekend feit. Een internationaal team met onder andere Bram Vervliet van de K.U.Leuven ontdekte echter een medicijn dat de gevoelens die herinneringen oproepen kan blokkeren. Het gaat hier volgens de onderzoekers vooral over traumatische en angstreacties. De pil blokkeert niet de herinnering zelf, maar wel de geassocieerde emoties.

(RM)

bezigheden tijdens zijn studententijd. "Ik heb de binnenkant van heel veel cafés grondig bestudeerd, ik heb zowat elke groef van de plaat 'Closing Times' van Tom Waits herbekeken en examens vond ik altijd een aangename kennismaking met de prof, die ik meestal nog nooit eerder had ontmoet." Toch wist De Vadder toen al wat hij later doen wou: "Ik was wel degelijk ambitieus. Ik wou journalist worden en

dat is nu eenmaal zo'n job, dacht ik toen, die je leert door tussen de mensen te staan. Maar toch, de knepen van het vak, die moet je ook onder de knie krijgen. Eerst bood ik me aan bij Radio Scorpio, daarna bij *Veto*. Met veel goede moed en veel goede ideeën. Die moeten later een reeks heel saaie artikels hebben opgeleverd."

Hoe de vete tussen NSV en Veto in 1968 ergens begon...

"Die eikels van NSCV hebben mijne velo gepikt! Daar gaan ze spijt van hebben..."

Commissie-Soete

Integratie, rationalisatie, optimalisatie en geld

Het eerste rapport van de Ministeriële Commissie Optimalisatie en Rationalisatie in het hoger onderwijs, ook wel gekend als de Commissie-Soete, deed bij haar voorstelling in 2008 heel wat stof opwaaien. Het rapport omvatte immers strenge regels inzake het aantal studenten dat nodig was voor het overleven van een opleiding. Het tweede rapport, dat nu voorligt, is minder controversieel.

ROEL MOEURS |

Nochtans worden er ook in dit laatste voortgangsrapport heikele punten aangehaald. Een eerste van deze punten is wat er moet gebeuren met de profielen van academische en geacademiseerde opleidingen die hard op elkaar gelijken zoals industriële wetenschappen en ingenieurswetenschappen. Net zoals toegepaste taalkunde versus taal- en letterkunde en handelswetenschappen versus toegepaste economische wetenschappen (TEW), werden beiden profielen tegenover elkaar gezet op vlak van instroom, competenties en onderwijs/onderzoekprofiel.

Bij de ingenieursopleidingen vond de commissie de grootste verschillen. Het feit dat de opleiding industriële wetenschappen een ander publiek (ASO versus TSO) aantrekt en ook een meer arbeidsmarktgericht einddoel heeft dan

ingenieurswetenschappen, is iets wat de commissie ten aller tijden wil bewaren. Ze pleit dan ook voor verschillende onderzoeksprofielen, alsook verschillende doctoraten voor deze opleidingen.

INTEGRATIE

Voor de opleidingen toegepaste taalkunde en taal- en letterkunde kiest de commissie dan weer duidelijk voor een volledige integratie waarbij het voorbereidingsprogramma tussen beide opleidingen veel intensiever en vlotter gebruikt zal kunnen worden dan tot op heden het geval is. Nochtans ziet het rapport ook wel duidelijke verschillen in de uitstroom van beide richtingen, waarbij de afgestudeerde vertalers en tolken meer in het bedrijfsleven terecht komen, in tegenstelling tot het onderwijs, wat de grootste werkgever blijkt voor de taal- en letterkundige alumni.

Bij de economische richtingen

uiteindelijk, ziet de commissie meer problemen. De uitstroom van deze opleidingen gaat naar ongeveer dezelfde sector en ook de opleidingen, zeker na de academisering gelijken te sterk op elkaar om nog van afzonderlijke richtingen te kunnen spreken. De commissie bepleit hier dan ook een sterke verscherping van de profilering van handelswetenschappen tegenover TEW, iets wat ze in haar eindconclusies ook vraagt voor alle opleidingen: een heldere aflijning van de verschillende opleidingsprofielen.

FUSIONEREN

Aansluitend bij de integratie van de geacademiseerde opleidingen binnen de universitaire koepel, boog het rapport zich ook over de toekomst van de hogescholen die enkel nog professionele bacheloropleidingen en hoger beroepsonderwijs zullen kunnen inrichten. In tegenstelling tot de geacademiseerde opleidingen, hebben deze professionele opleidingen een zeer duidelijk profiel. Ze leiden mensen op tot "bekwame, flexibele en onmiddellijk inzetbare beroepsbeoefenaars." Het probleem zit hem echter in de praktische levenskansen van de ho-

gescholen die niet enkel studenten en personeel, maar ook financiële middelen zullen zien verdwijnen. De werkgroep die zich hier dan ook mee bezig hield, stelde in de eerste plaats voor dat er meer geld in de onderwijsveloppe zou komen zodat de hogescholen deftig ondersteund zouden kunnen worden. De oplossing van fusioneren is bij hogescholen volgens de commissie niet altijd een juiste oplossing omdat vooral bij de professionele opleiding de democratisering en de regionale toegankelijkheid van de opleidingen een zeer belangrijke rol spelen. Toch raadt de werkgroep aan om ook een afbouwende fusiebonus in te richten om bepaalde instellingen te belonen voor hun inspanningen om bij te dragen bij een verdere rationalisering.

Wat moet er gebeuren met personeelsleden van hogescholen wiens opleidingen mogelijkerwijs zullen inkantelen? De voorgestelde oplossing is zeer simpel: "Al het personeel dat rechtstreeks of onrechtstreeks aan een opleiding verbonden is, wordt overgenomen of naar de universiteit gedetacheerd." Dit wil zeggen dat zowel vaste als tijdelijke personeelsleden en onderwijzend personeel vanaf het mo-

ment van de integratie van de geacademiseerde opleiding in de universiteit, zelf ook aan de universiteit tewerkgesteld zullen worden. Dit overgedragen personeel zal alle voordelen en bonussen kunnen behouden.

REPERCUSSIES

Dat de algemene financiële plannen en repercussies van de integratie voor sommigen zwaar zullen zijn, viel vorige week nog in *Veto* te lezen. Ook voor de Brusselse instellingen echter, zullen de academiseringsplannen gevolgen hebben. De vele instellingen dat daar zetelen zullen vaak niet meer over voldoende middelen kunnen beschikken. De commissie stelt daarom ook voor dat er voor Brussel een aparte regeling uitgewerkt moet worden.

Tot slot pleit de commissie ook voor een algemene vereenvoudiging van alle wetgeving ter zake. Ze stelt dat de pas vernieuwde decreten — zoals het financieringsdecreet — naar alle waarschijnlijkheid niet meteen aangepast zullen worden, maar pleit toch voor een heldere en simpelere formulering van alle regelgeving.

Meldpunt Discriminatie ontving al een 50-tal klachten

Werk aan de winkel

Afgelopen dinsdag werd het Leuvense 'Meldpunt Discriminatie' aan het publiek voorgesteld. Dat er nood aan is, bewijzen de al meer dan 50 toegestroomde meldingen. Twee weken geleden werd een student met zwarte huidskleur nog om onduidelijke redenen uit fuifzaal Lido gezet.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Vroeger had Leuven al het Meldpunt Racisme. Dat is sinds kort opgegaan in het Meldpunt Discriminatie. Leuven heeft daarvoor, net zoals twaalf andere centrumsteden, geld gekregen van Vlaams minister van Gelijke Kansen Kathleen Van Brempt (SPA). Het meldpunt heeft als doel de meldingen van mensen die zich gediscrimineerd voelen te registreren, op te volgen en al dan niet discreet mee naar een oplossing te zoeken. Wanneer er sprake

is van discriminatie, kan men ingrijpen door te praten met de betrokken partijen, of de klacht door te spelen naar, onder andere, het Centrum Voor Gelijke Kansen en Racisme.

DISCRIMINATIE

Lies Van Cleynenbreugel, ambtenaar voor het meldpunt onderscheidt een tweetal hoofdsoorten: "Er zijn wees soorten discriminatie: de directe en de indirecte. De eerste soort is gebaseerd op inherente persoonskenmerken, zoals de

godsdienst, huidskleur of geslacht. Bij indirecte discriminatie wordt gebruik gemaakt van secundaire kenmerken typerend voor bepaalde personen of groepen."

"Dat laatste komt nog wel eens voor aan de ingang van sommige danscafés. Je moet bijvoorbeeld aan een dresscode voldoen om binnen te mogen, maar die wordt dan erg willekeurig toegepast en vaak gebruikt om bijvoorbeeld net mensen van allochtone afkomst te weren.

"Het is zeker niet zo dat we elke klacht meteen naar gerechtelijke instanties gaan doorsturen. Soms gebeuren bepaalde handelingen uit onwetendheid. Daarom zullen we altijd eerst met de betrokken partijen praten om te zien wat er eventueel veranderd kan worden. Wan-

neer mensen volharden in de boosheid zal actie ondernomen worden." aldus Van Cleynenbreugel, "De klachten in de 50 oproepen die we totnogtoe kregen, zijn bovendien niet allemaal van discriminerende aard. Soms is er bijvoorbeeld een rechtvaardigingsgrond om een onderscheid te maken. We toetsen alle klachten af aan de zogenaamde beschermde criteria, dezelfde als die worden gebruikt door het Centrum Voor Gelijke Kansen en Racisme."

ONDUIDELIJKHEDEN

Voorlopig is het Meldpunt er voor inwoners van Groot-Leuven. Op termijn zouden de centra het hele Vlaamse gebied moeten bestrijken. Ook studenten die niet in het Leuvense wonen, kunnen er te-

recht. Een goede zaak zo blijkt, want twee weken geleden nog werd een student met donkere huidskleur zonder pardon uit fuifzaal Lido gezet, omdat hij zich zou hebben misdragen. Toevallige omstaanders en de student zelf hebben geen idee van wat ze fout deden: "Ik had maar twee pinten op en wist absoluut wat ik deed." Zijn jas kreeg hij maar net terug: "Voor ik het wist werd ik door de beveiligingsmensen naar buiten begeleid. Pas na aandringen mocht ik terug naar binnen om tot bij de vestiaire te raken."

De student vermoedt dat zijn huidskleur een deel van de verklaring is, maar beseft tegelijkertijd dat het erg moeilijk is te bewijzen dat hij daadwerkelijk omwille van zijn huidskleur werd buitengezet. Hij overweegt om ook melding te maken van dit feit bij het Meldpunt Discriminatie.

Dagboek van kandidaat-rector Geert Janssen

Ego's en ambitie

De spanning stijgt in het campagne team van Geert Janssen, student en rector-kandidaat: er zijn kapers op de kust. Uit Geerts dagboekfragmenten blijkt echter opnieuw dat er geen probleem is waarop hij niet snel en adequaat reageert. Zoals het een ideale rector betaamt.

DAGBOEKSCHRIJVER |

Maandag. «De campagne is officieel begonnen, zowel op openbare fora als in de coulissen van de macht. De media zijn dol op me, zoals ze altijd al dol zijn geweest op charismatische figuren die vanuit het niets een nieuwe, krachtige stem laten weerklinken. Sarkozy, Obama, Janssen: het verschil zit 'm slechts in de schaal waarop we onze plannen ontplooiën. Elk apart weten we de rijkdom van het verleden te verzilveren in een nieuw en ambitieus project; we weten hoe we die grijze wolkenmassa, dat abstracte begrip 'toekomst' kunnen doorsemen van kleur en belofte — zonder ooit onze wortels te verloochenen. Niemand zegt het beter dan Pessoa: "De werkelijke nieuwheid, die blijft, is die welke alle draden van de traditie heeft opgenomen en opnieuw geweven tot een patroon waarin de traditie ze niet zou kunnen weven." Ik voel de draden tussen mijn vingers krielen en zie met verwondering de verrassende patronen die daaruit voortspuiten.»

Dinsdag. «Ik mag de aandacht niet laten verslappen. Al zwijmelen de massa's bij het horen van mijn stem, de gevestigde instanties zijn me minder goed gezind. En geef hen eens ongelijk: zelden vormde een rookje een grotere bedreiging voor hun vastgeroeste machtsposities.»

«Paniek heeft hen van tactiek doen veranderen: ik hoor nu dat zelfs decanen worden ingezet om hun collega's te overtuigen van de kwaliteiten van mijn concurrenten. De tijd van handelen is gekomen. Ik bel enkele tegenstrevers op en nodig hen uit voor

een gesprek. Vrijdag zien we elkaar.»

«Ik merk dat crisissituaties me op een heldere manier doen nadenken. Deze observatie schenkt me een deugddoend vertrouwen.»

Woensdag. «Tijdens een zeldzaam moment van ontspanning lees ik over de dagboekpublicatie van Leo Tindemans. Mijn campagneleider wees me vanmorgen op de recensie. Zou ook hij de gelijkenissen zien tussen de oud-premier en mij?»

Vrijdag. «Een tweetal mededingers naar het respectabele ambt van rector komt langs op mijn hoofdkwartier. Mijn kot lijkt plots veel te klein voor dit triumviuraat van ego's en ambitie.»

«Met genoeg hoor ik de ijzige stilte wanneer ik het woord neem. Mijn uitzetting duurt niet lang: ik beloof elkeen een belangwekkende functie in mijn ploeg als ze bereid zijn zich tijdig terug te trekken of mijn kandidatuur na de eerste ronde publice te steunen. De ogen van de een beginnen te blinken, de ander weigert en vertrekt met slaande deur. Zo heb ik het voorzien. Je kan nooit alle tegenstanders tegelijk uitschakelen. Bovendien zou een verkiezing met slechts één kandidaat nooit geloofwaardig zijn. Wat ik nodig heb is een zwakke figuur die ik de eerste ronde laat overleven en in de laatste stemronde met mijn typische grandeur overvleugel.»

«Wanneer ik terug alleen ben, neem ik mijn dagboek en noteer: *L'avenir est quelque chose qui se surmonte. On ne subit pas l'avenir, on le fait.*»

Zaterdag. «Er blijken meer kandidaten te komen dan ik tot nu toe heb aangenomen. Men gunt mij geen rust. Maar ik kan me verzoenen met het doorlopende gevecht: de ongemakken die het heden van een individu belasten zijn een geringe prijs voor de toekomstperspectieven van velen. Dit is mijn offer voor een hoopvolle toekomst. En de toekomst, zo bedenk ik glimlachend, die begint vandaag.»

(BRAM VANORBEK)

Raken fietsproblemen ooit opgelost?

Stadsdiensten blijven fietsen weghalen

Je blijft ze zien, de horden fietsen die worden vastgemaakt aan de schrale boompjes op het Martelarenplein voor het station. Sinds de opening van de nieuwe fietsstalling in mei vorig jaar is het probleem wel afgenomen, maar een aantal fietsers blijft voor het station parkeren.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Ook rond het Martelarenplein zie je de fietsdruk toenemen. In de Maria Theresia-straat deint de veeleer bescheiden fietsenparking steeds meer uit in de richting van het station. Als één fiets omvervalt, volgen vaak flink wat anderen. Ook de bewoners van de Tiense-, Diestevest en de Bondgenotenlaan bij het station zien regelmatig heel wat fietsen voor hun voorgevels gestald. Het grote probleem voor velen lijkt dan ook het feit dat er dichtbij het station te weinig plekken zijn.

Wie dat ter plekke navraagt,

“Men moet eventjes spookrijder spelen”

krijgt soortgelijke antwoorden. Niels (22): "Als je wat gehaast bent, en je moet nog helemaal achteraan in die parking je fiets gaan neerplanten, dan mis je so-

wieso je trein. Je mag er immers niet in fietsen, waardoor het wandelen best wel even duurt. Met wat geluk vind je een lege plek in het eerste deel, maar daar kan je meestal niet van op aan."

Ine Middel van de Leuvense Fietsersbond meent dat het een slechte zaak is als mensen uit luiheid hun fiets voor het station heren der op het plein beginnen te parkeren. Op dat vlak zou er nul-tolerantie mogen zijn. Ze is wel niet tevreden met de manier waarop men de toegang tot de parking heeft voorzien: "Men moet eventjes spookrijder spelen als men via het stationsplein naar

de parking wil."

SLIJPSCHIJF

Het is overigens niet economisch om je voor het station te parkeren.

Hoe stevig je dure beugelslot ook is, de slijpschijf van de Leuvense politiedienst weet er binnen enkele seconden raad mee. Wie zijn fiets kwijt is, gaat het best eens horen bij de stallingsdienst van de Leuvense lokale politie in de Mechelsestraat. Daar worden alle opgehaalde fietsen naartoe gebracht, waarna je je fiets kosteloos kan ophalen. Je slot waarmee je fiets vasthing, wordt niet vergoed.

FOCHPLEIN?

Een deel van de oplossing zou ondertussen vanuit het stadscentrum kunnen komen. Vorige week besliste de Stad Leuven definitief over de heraanleg van het centraal gelegen Fochplein. In augustus volgend jaar zal begonnen worden met het creëren van een verkeersvrij plein dat aansluit op de Grote Markt. Ondergronds wordt stallingsruimte voorzien voor een 700-tal fietsen, die in het oog zullen worden gehouden door vzw VELO. Aansluiting naar de bussen zou gebeuren op het Margarethaplein, waar de bushaltes zouden komen.

Beeldenstorm: Dorre De Bakker

Een beeld voor een knelpuntberoep

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week schieten we brood in de oven met Dorre, de bakker in de Diestsestraat.

ELISABETH DE SCHUTTER |

In 1979 werd het standbeeld door het Verbond van Brood- en Banketbakkers en de Bakkersvrienden opgericht en aan de stad Leuven geschonken. Ze wilden daarmee aantonen dat het bakkersambt een mooi beroep is met een lange voor-geschiedenis. De Leuvense bakkersgilde beschermde het ambacht streng, zoals we van die middeleeuwse gilden gewoon zijn. Toen mochten externe bakkers enkel op maandag brood verkopen; de andere dagen gold een monopolie van de gildeleden. Hoewel de meeste gilden in de 18e eeuw afgeschaft werden, is het bakkersambacht nog steeds beschermd en in 2007 zelfs gepromoveerd tot knelpuntberoep.

De Leuvense Bakkersbond liet het beroep vereeuwigen door Aarschottenaar Roland Rens, in 1979 pas afgestudeerd aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen. In verschillende Vlaamse steden staan werken van hem, zoals in Antwerpen, Lier, Maaseik, maar vooral in Aarschot. Zijn schetsen en tekeningen kunnen in Lokeren permanent bewon-

derd worden. Na zijn dood in 2007, werd hem het ereburgerschap van zijn geboortestad toegekend.

De jonge Rens maakte er een dynamische bakker van, in schril contrast met de beeldhouwende traditie van Leuven, die tot dan toe voornamelijk statisch was. Dorre daarentegen loopt opgewekt over straat, met een broodplank op zijn schouder. Hij heeft net het deeg van zijn klanten opgehaald om het in de bakkersoven te schieten — dat is vakjargon voor 'in de oven plaatsen'. Ook is Dorre geen beroemde wetenschapper of politicus, groots en belangrijk, die door revolutionaire daden of ontdekkingen een standbeeld verdient. Een klein *manneke*, dat zijn bureaus van dagelijks brood voorziet. Misschien was het wel dankzij Dorre dat de bakkerij op de hoek van de Diestsestraat en de Vanderkelenstraat zo'n lekker brood bakte.

GEAMPUTEERD

Dorre de Bakker staat er echter zeer vaak geamputeerd bij — het is wellicht het vaakst beschadigde standbeeld in Leuven. Amper zes dagen na de inhuldiging stootten vanden het 300 kilogram wegende

(STEPHANIE VERBEKEN)

beeld van zijn sokkel. Ook de arm met de broodplank kreeg het al vaak hard te verduren. Er met zoveel mogelijk tegelijk aanhangen, of erop klimmen. Tot de arm het begeeft natuurlijk, dan is het gedaan met de pret. Rens zelf reikte het stadsbestuur een oplossing aan. Een Nederlands bedrijf, gespecialiseerd in het herstellen van bronzen beelden, heeft de Bakker opnieuw

gelast. Nu kan er 25 man tegelijk aanhangen zonder dat Dorre zijn arm weer kwijt raakt. Maar zelfs de speciale, extra stevige lasmethode beschermt hem niet tegen onoplettende vrachtwagens die het op zijn been gemunt hebben.

JEUGDBEWEGING

Ondanks het vele oplapwerk blijft het beeld populair voor de meest

uiteenlopende activiteiten. Jeugdbewegingen verkopen er wafels, dierenrechtenorganisaties voeren er campagne, de slachtoffers van Hiroshima worden er herdacht. Maar een bakker is er al een paar jaar niet meer, op Dorres kruispunt. Een knelpuntberoep wordt helaas niet gered door een standbeeld.

Kort Sociaal

EVA VLAAMS-BRABANT
Ethisch Vegetarisch Alternatief (EVA) Vlaams Brabant organiseert de volgende weken verschillende activiteiten. Vooreerst zijn er een aantal filmvertoningen. Zo draait men op dinsdag 3 maart in het MSI-gebouw de film 'The 11th Hour' met een Leonardo Di Caprio himself over economisch en politieke belemmeringen voor verandering. Op 24 maart wordt 'Meat the Truth' vertoond. Dit vervolg op Al Gore's 'An inconvenient truth' toont het verband tussen vleesconsumptie en de daaruitvolgende klimaatveranderingen.

Verder organiseert EVA de kookcursus 'Veggie voor beginners'. Tijdens interactieve kookworkshops leer je enkele gemakkelijke gerechten klaarmaken. Voor op kot of voor mensen met weinig tijd voor vegetariërs. De zelfde workshop wordt op 9 maart, 27 april en 11 mei gegeven. Info vind je op www.vegetarisme.be/vlaamsbrabant

WORKSHOP DIVERSITEIT

Op donderdag 5 maart organiseert de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) in samenwerking met OSR en de K.U.Leuven een workshop over diversiteit. Nadia Dala komt er vertellen over de betekenis, de waarde en de valkuilen van diversiteit. Nadia Dala studeerde Arabistiek en Islamkunde, en schreef verschillende boeken waaronder 'Als de sluiers vallen' en haar debuut 'Waarom ik mijn moeder de hals doorsneed'.

Sessie 1 vindt plaats van 10u tot 12u, sessie 2 van 13u tot 15u in het MTC 00.59.

JOBINFODAG K.U.LEUVEN

Op woensdag 4 maart 2009 organiseert de K.U.Leuven de jaarlijkse Jobinfodag voor laatstejaarsstudenten en afgestudeerden. Ondanks de economische onzekerheid stellen meer dan 90 werkgevers uit diverse sectoren de loopbaanmogelijkheden binnen hun bedrijf of instelling voor.

VISSERS WELKOM IN DE DIJLE

Tegenover de Minnepoort zal de Stad Leuven dit jaar nog beginnen met het aanleggen van de Dijleterrassen. Naast deze zal ook aan de Vaartkom een visplek komen. Deze terrassen brengen de bezoekers dicht bij de rivier. Vanaf een uitkijktplatform krijg je een goed zicht op het water.

GOOGLE EARTH TOONT CO2 UITSTOOT

Met één klik op de muis kunnen Amerikanen nu perfect zien hoeveel CO₂ er in hun regio precies wordt uitgestoten. Dat is mogelijk dankzij een project van Purdue University uit Lafayette.

STEEDS MEER VLAAMSE STUDENTEN GEBUKT ONDER FAALANGST

Vlaamse studenten hebben als nooit tevoren last van faalangst. De roep om hulp is de laatste tien jaar dan ook verviervoudigd.

Bij de VUB denkt men dat studenten misschien te goed begeleid zijn geworden, waardoor ze onvoldoende weerbaar zijn geworden in de onzekere tijden waarin ze nu leven. De Gentse Arteveldehogeschool bereidt een onderzoek voor naar om de redenen te leren kennen.

(CM)

LOKO Sport organiseert Studentenfietsrace "Parijs-Roubaix op de piste"

Op woensdag 4 maart wordt de Leuvense Vismarkt omgetoverd tot een ware velodroom: tijdens de eerste Studentenfietsrace gaat LOKO Sport er op zoek naar de snelste student op twee wielen.

KEN LAMBEETS |

"Er staan heel wat activiteiten op stapel," vertelt Roel Rymenants, coördinator van LOKO Sport. "Om 16.00 beginnen we met de gekke fietsen try-outs: alle aanwezige studenten krijgen de kans om rondjes te fietsen op een bont allegaartje van rijwielen: achteruittrappers, fietsen met autostuur, hobbelswielen, doortrappers, averechtsstuur. Alle fietsen kunnen gratis uitgetest worden."

KASSEISTROKEN

Een uur later vindt de presessenrace plaats, waarbij de Leuvense presessen en sportverantwoordelijken tegen elkaar en de klok racen om de eer van hun kring hoog te houden. Naar verluidt doen gokkantoren nu al gouden zaken. "Het gros van de presessen heeft deelname al bevestigd. Wie de snelste wordt, is nog even koffiedik kijken."

Tussen 18 en 20 uur vinden dan de echte fietsenraces plaats. Ook hier kost deelname geen rooie duit. De organisatie voorziet zelf rasechte studentenfietsen. In reeksen van tien deelnemers worden zo snel mogelijk drie rondes rond de Vismarkt gere-

den. "De winnaar van iedere reeks gaat door naar de finale. Indien er meer dan tien reeksen plaatsvinden, worden eerst twee halve finales georganiseerd," zegt Roel.

Hoe ligt het parcours er bij? "Het zijn toertjes tussen de 200 en de 300m. Dat is ongeveer even lang als een ronde op een professionele wielerpiste, met het grote verschil dat er iedere ronde twee kasseistroken overwonnen moeten worden. Het parcours is in feite een mooie kruisbestuiving tussen een zesdaagse pistewedstrijd en het mythische Parijs-Roubaix."

Wat is de juiste tactiek om volgen? "Aangezien de toertjes niet erg lang zijn, adviseer ik om direct het volle pond te geven," zegt Roel, "Enkel de winnaar gaat door naar de finale: je kan je niet permitteren om de zaak rustig af te wachten. Het zal ook niet gemakkelijk worden om je fiets onder controle te houden. Per voorronde racen er namelijk tien deelnemers tegelijkertijd op een tamelijk klein parcours." Belangrijk om weten: fietsen en helmen worden door LOKO Sport voorzien.

WEERGODEN

Daarna is het, zoals in professionele pistewedstrijden, tijd voor de ploegenachtervolging. "Twee ploegen van vijf renners starten aan de andere kant van de Vismarkt. Bedoeling is om op vijf minuten tijd de andere ploeg in te halen, of alleszins zo dicht mogelijk te raken. "Er hebben al enkele kringen hun deelname bevestigd, ondermeer VTK en Ekonomika."

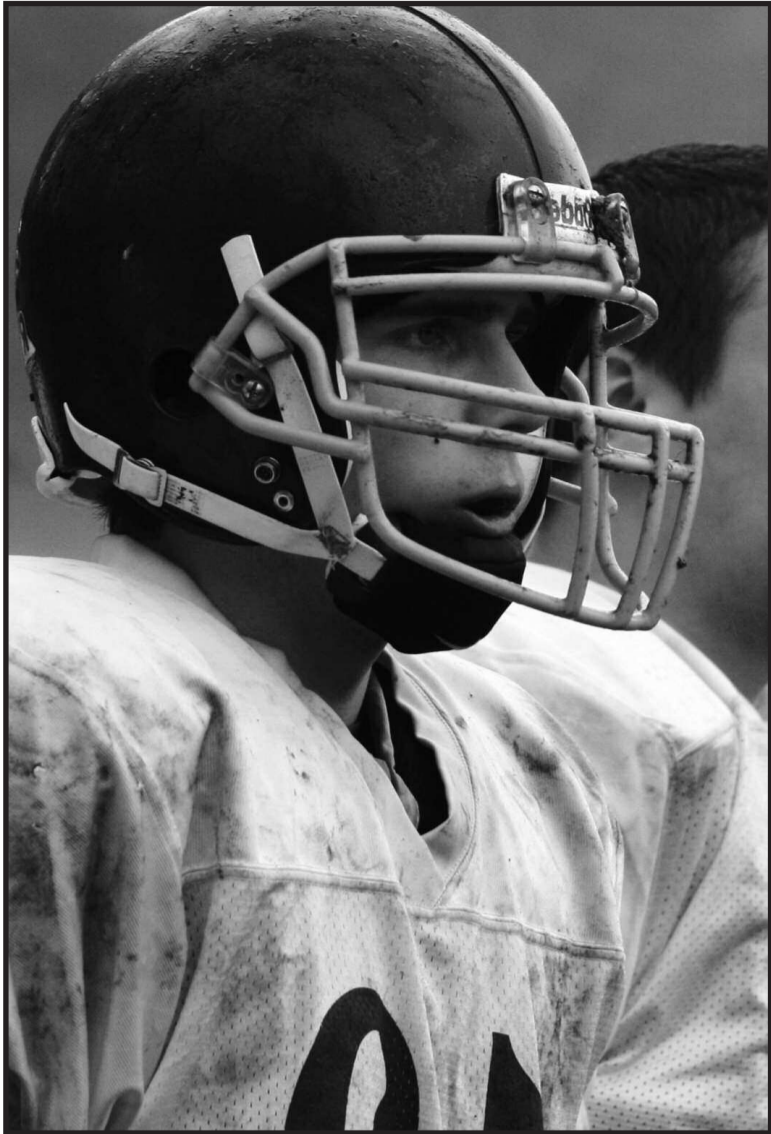
BIERFIETS

Zoals het een echte zesdaagse betaamt, worden er ook heel wat activiteiten in de marge georganiseerd. "Je kan je fiets laten graveren. Op het binnenplein zelf kan je leren fietsen op een eenwieler. Daarenboven zijn er ook bierfietsen: hoe sneller je fietst, hoe meer bier je moet drinken. Je kan je ook met vier vrienden meten op een rollensysteem van de Vlaamse Wielerbond. In een virtuele fietsrace zie je jezelf op een klein schermje rijden. Wie het snelste trapt, wint uiteraard de race."

"We hopen op een honderdtal deelnemers," besluit Roel, "dat zou niet slecht zijn voor een eerste organisatie. Hopelijk zijn de weergoden ons goedgezind. Zoniet is het aan de echte Flandriens."

Meer info op www.studentenfietsrace.be

Jasper Steverlinck
"Een glasheldere stem onder vuile beats marcheert vree goe" (p. 16)

American football

Door
Pieter Declercq

Fak feestweek in Fakbar Letteren

Klinkende Duvelglazen en een onverwerkte kater

Er werd al eens een laveloze student aangetroffen tussen het struikgewas van de rijkelijk besproeide begroeiing in de letterentuin vorige week. Dat had natuurlijk alles te maken met de Fakfeestweek in Fakbar Letteren. Omdat het onze plicht is u over allerhande studentikoze activiteiten te berichten, stuurden wij vorige week een reporter undercover naar de Fakbar. En hoewel overmatig drankgebruik en losbandig gedrag een objectief verslag uitsluiten, trachten wij u hier alsnog, zij het subjectief, te berichten over de festiviteiten allerhande.

TOM PILSNER |

Een miezerige en iets te koude zondagavond. Aan de poorten van de Fakbar Letteren verzamelen zich naast de notoire Fakschimmels, ook amateurliefhebbers voor de openingsreceptie van de Fakfeestweek. Het is het startschot van 120 uur onophoudelijke consumptie. Op de receptie en vooral biersolden achteraf bleek menig Leuvens ambtsbekleder aanwezig. En hoewel *Superstar Dee Jays* maar moeilijk kan worden omschreven als louter achtergrondmuziek werd

niet zelden een bulderlach onderschept van een ex-voorzitter van LOKO. Een anonieme fakschimmel getuigde dan weer achteraf, zij het in licht geïntoxiceerde toestand dat hij een hoofdredacteur van een studentenblad had zien dansen met een huidig Lokovoorzitter. Geruchten doen ook de ronde dat het eerder omgekeerd was.

Met een nog onverwerkte kater schuiven we aan in de Perma van Historia waar twintig bekende en minder bekende bieren werden gedegusteerd. Verrassende tong- en keelstreler bleek het nog onbeken-

de Jupiler Tauro te zijn, maar bij iedereen stond de Blauwe Chimay bovenaan de lijst. Het herkennen van de correcte biernaam verliep echter moeilijk, toch wist bierkenner Thomas Vandormael de eerste plaats weg te kapen. Bedroevend laag scoorde Stella Artois, dit nochtans officiële fakbier werd met moeite geraden door één deelnemer. Een lid van het panel claimde achteraf dat 'het wel vlotjes naar binnenloopt maar dat de eerste pils altijd dul smaakt.'

INTIEM

Op dinsdag brak het pilsgegeweld pas echt los. Na een dorstige, doch gezapig en vlotjes binnenlopende strijd werd het pleit beslecht in het voordeel van de West-Vla-mingen. Kwatongen beweren dat dit vooral te wijten is aan de hardnekkige kern van veeldrinkers die zich verenigen onder de naam van een West-Vlaams bier.

Ondertussen is het woensdagavond en brengen wij hulde aan het klassebier Duvel. Traditioneel een van de drukste avonden in de Fak, en dat was dit jaar niet anders. De combinatie veel volk en veel Duvelglas resulteerde echter in twee kleine opstootjes van geweld. Wij stonden op de eerste rij en waren getuige van de heldhaftige interventie van een ex-fakbeheerder die de heethoofden op professionele wijze wist te verdrijven. Zo kon de avond in alle amicaliteit worden voortgezet. Dit laatste werd echter door twee Erasmusstudenten iets te letterlijk genomen wanneer ze op de fakgrond even te intiem werden met elkaar.

BEAUTY AND THE NERD

Op donderdagavond werd het tijd om de impact op de andere fakbars na te gaan. Na een strooptocht in een, toegegeven, zeer drukke Doc's bar belandde uw verslaggever op-

nieuw in de Fak. Rond 5 uur op vrijdagochtend werd daar een geslaagde karaokeavond afgesloten met een duet van een ex-loko-ondervoorzitter en een schimmig figuur. Sommigen herkenden in het gepreveld 'Je veux l'amour' van een West-Vlaamse charmezanger, al werd dit niet bevestigd.

Na een ernstige vergadering, besloten we op vrijdagavond de week in schoonheid af te ronden. Ondertussen was de Fak ondergedompeld in een naar eigen zeggen Temptation Beach-style, hoewel ook hier en daar een bekende Nerd werd gespot. Rond vier uur slikken ook wij onze laatste klinkers in en hoewel de sleutel pas enkele uren later terug op de deur ging, werpen wij nog een laatste blik op een verdwaalde student op zoek naar een oververzadigde struik in de letterentuin en besluiten we dat het goed is geweest.

Achter de schermen (7): Fietspunt station Leuven

Van huurfiets tot weesfiets

In de schoot van de vernieuwing en herinrichting van de stationsbuurt zag ook het gloednieuwe Fietspunt van Velo het levenslicht. Voortaan kan de pendelaar, student of niet-student, zijn fiets veilig stallen in de catacomben van het nieuwe KBC-kantoor aan het Martelarenplein. Maar, dat is lang niet alles.

MARTIJN SERMEUS |

Op vraag van de NMBS richtte Velo, bij de modale Leuvense student bekend als verhuur- en hersteldienst van studentenfietsen, een overdekte fietsenstalling in om een oplossing te bieden voor de chaos

terrein van de NMBS opereert, worden de principes van Velo niet overboord gegooid.

Net zoals bij Velo, kan men bij het Fietspunt terecht voor kleine herstellingen. "We hanteren hier het *Veilig Thuiskomprincipe*," verduidelijkt Herman Vandeborgh, de

"We hanteren hier het Veilig Thuiskomprincipe"

van de in warrige trossen geparkeerde fietsen aan het station. Momenteel kent het Fietspunt een capaciteit van meer dan 2800 fietsen, maar het volume zou in de toekomst uitgebreid worden tot 4000 plaatsen. Hoewel Velo nu op het

coördinator van Fietspunt Leuven, "mensen die 's ochtends op weg naar het werk een fiets met een klein defect binnenbrengen — denk aan slecht werkende remmen, een platte band, een haperend voorlicht of een afgebroken pedaal — krijgen

's avonds hun fiets hersteld terug en dat voor een zeer democratische vergoeding."

De hersteldienst, die gesteund wordt door het OCMW, stelt mensen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, te werk. Idealiter stromen de werknemers van het Fietspunt na een tijdje door naar de reguliere circuit. De NMBS krijgt er een mooie en verzorgde fietsenstalling bij, en mensen die wat minder sterk staan op de arbeidsmarkt kunnen aan het werk gezet worden. "Het is een win-winsituatie," verduidelijkt Vandeborgh.

Men kan bij het Fietspunt ook terecht om een fiets te huren, voor een periode van een halve dag tot een heel jaar. In tegenstelling tot bij Velo zelf, gaat het hier om spik-

splinternieuwe rijwielen. "Het is dan ook een service die vooral op toeristen gericht is," voegt Vandeborgh er aan toe, "maar gast-docenten maken er soms ook wel gebruik van."

WEESFIETSEN

Om de capaciteit van het Fietspunt te kunnen blijven garanderen, wordt er drie keer per jaar een grote opruimactie gehouden om zogenaamde weesfietsen op te sporen. "Weesfietsen zijn achtergelaten, vaak gestolen fietsen," weet Vandeborgh. "Dat zie je aan een platte band of aan een stof op het zadel. Zulke fietsen krijgen een rode zegel rond het achterwiel. Na vier weken worden ze veilig opgeborgen in ons depot, waar de eigenaar zijn

fiets alsnog kan komen ophalen. Het is dan ook niet de bedoeling om je fiets hier voor eeuwig en drie dagen te stallen."

Een belangrijke misvatting is dat het Fietspunt een bewaakte fietsenstalling zou zijn. "Er is een groot verschil tussen een fietsenstalling met toezicht en een bewaakte stalling," nuanceert Vandeborgh, "bij het Fietspunt gaat het om sociale controle, maar dat sluit niet uit dat er af en toe fietsen gestolen kunnen worden."

Om het aantal weesfietsen te drukken, worden er tot eind maart elke dinsdag van 17 tot 19h graveersessies gehouden. "Naar de toekomst toe zou het een vaste service van het Fietspunt moeten worden," besluit Vandeborgh.

(MARTIJN SERMEUS)

Openingsdebat LVSV

Debielen en fossielen

Traditioneel organiseert het Liberaal Vlaams Studenten Verbond (LVSV) een openingsdebat aan het begin van het tweede semester. Voor het debat waren vertegenwoordigers van de verschillende Vlaamse partijen uitgenodigd — enkel de Sociaal-Liberale Partij ontbrak. Moderator van dienst was VRT-radiojournalist Marc Van de Looverbosch.

TOM DEMEYER & KEN LAMBEETS |

In een halfvolle Pieter De Somer-aula kondigde Van de Looverbosch aan dat de affiche ietwat gewijzigd was; maar liefst drie van de zeven sprekers waren verhinderd. De vervangers vielen op z'n minst spannend te noemen. In plaats van Mieke Vogels vertegenwoordigde de vrij onbekende Hermes Sanctorum de belangen van Groen!

Wegens de problematiek rond Opel was Patricia Ceysens belet; zij werd vervangen door Werchterorganisator Herman Schueremans. Die bezorgde geen enkele inhoudelijke meerwaarde aan het debat — pijnlijk voor een LVSV-organisatie. Katrien Partyka nam de plaats in van Carl Devlies voor CD&V. Voor de overige partijen waren Geert Bourgeois (N-VA), Peter Reekmans (LDD), Bruno Tobback (sp.a) en Freddy Van Gaever (VB) wel op de afspraak.

De discussies van de avond werden verdeeld in drie belangrijke luiken: naast de economische crisis en diens gevolgen kwam ook de recente stopzetting van de communautaire dialoog over de staats-hervorming van Vlaams minister-president Kris Peeters aan de orde.

CRISIS

Veel nieuws viel bij de partijen niet te horen. Zo werd bij het thema van de economische crisis vrijuit gefulmineerd op de regering, die volgens Bruno Tobback nog altijd niet weet waar ze met haar staats-

bank naartoe wil. Ook de reactie van de grootste oppositiepartij was tekenend voor het algemene elan van de discussies: wanneer Van de Looverbosch vroeg naar de mening van het fossiel Van Gaever antwoordde die, enigszins ingedommeld: "De economische crisis verdient veel aandacht."

Volgens Bourgeois ligt de schuld dan weer bij de banken zelf: "De banken hebben veel te weinig eigen vermogen waardoor ze gaan overkrediteren. Ze hebben massaal veel rommelkredieten overgenomen. Dat type van bankieren is wereldwijd in elkaar gezakt als een pudding." Hij deed dan ook een oproep voor meer toezicht op de banken, in Europa maar ook wereldwijd: "Fortis heeft ABM Amro overgenomen zonder goed financieringsplan, en door een beter toezicht kon dit voorkomen worden." Daarenboven uitte Bourgeois ook kritiek op de verkoop van Fortis: "Wij zijn het enige land dat zijn eigen bank verkocht heeft, alle andere landen hebben een vorm van patriottisme, dat bestaat blijkbaar niet in België."

Peter Reekmans, de bulldog van LDD, onderscheidde de financiële crisis van de bankencrisis: "Bij de bankencrisis kun je op twee manieren handelen. Op het gebied van KBC heeft de Vlaamse Regering goed werk geleverd," wist Reekmans. Hierna werd al snel duidelijk dat de bulldog op stemmenjacht was, getuige leuzen als "politiek moet je dicht bij de mens brengen" of "het federale parlement is een circus." Hij uitte ook felle kritiek op CD&V en de Franstalige meerderheidspartijen: "Ik vraag me sterk af waarom de regering aangebleven is na het dossier Fortis, dat was de eerste blunder na de andere."

Wegens het onvermogen van de andere presente politici zal LDD wellicht ook de enige partij zijn die dinsdagavond daadwerkelijk stemmen heeft gewonnen. Een schrijnend besluit van een mak debat in een land dat verteerd wordt door politieke malaise.

Welsprekendheidstoernooi VRG

"Welbespraakte gerontofiel"

Wij dachten dat het er bij een welsprekendheidstoernooi om ging de tegenstander in omfloerste bewoordingen verbaal af te maken, bij voorkeur middels een sterk staaltje retoriek. Als dit echter de nieuwe Cicero's van vandaag zijn, zal Catilina enkel eens goed lachen. Wij stellen dan ook voor het toernooi tot VRG's Stand-up Comedy Cup te herdopen.

ELS DEHAEN |

Het toernooi kan zich nochtans beroepen op een gedegen traditie. Dit jaar kwamen de kandidaten uit VRG Gent, VRG Leuven, Medica, Katechitika en Letteren. Zij werden streng (maar daarom niet altijd rechtvaardig) beoordeeld door een BV-jury: Walter Baelen, Koen de Bouw, Gunter Lamoot, Lien Van de Kelder en Johan Verlinden. Het geheel werd aan elkaar gepreut door Simon Horsten, winnaar van een vorige editie.

WAVE

In de eerste ronde bekampen de kandidaten elkaar met een voorbereide tekst. Bij de eerste tekst (VRG Leuven) bemerkten we nog een begin, een midden, een slot en zowaar een pointe. Dat durft bij de volgende kandidaten (VRG Gent en Medica) al eens ontbreken. Sommige teksten zijn zo incoherent dat we de draad al snel verliezen en daarmee ook onze interesse.

Katechitika (de winnaar van vorig jaar) verrast met Mieke, een eerste bachelor van zestig jaar. Haar

verhaal over mei '68 was niet altijd even goed te volgen, maar vertederde het publiek en jurylid Koen de Bouw. Zij bleek buiten een geslaagd optreden nog één wens te hebben: "doe ne keer allemaal de wave voor mij". En aldus geschiedde.

De eerste ronde werd afgesloten door Simon Mariceau van Letteren, die de hierboven beschreven kandidaat volgens zijn tekst best had kunnen smaken. Met verve beschreef hij een romantisch tafereel met een oudere dame in de trein. Gunter Lamoot prees hem als een welbespraakte gerontofiel.

INTERMEZZO

De volgende rondes werden onderbroken voor een optreden van Gunter Lamoot. Dat had nu werkelijk niet hoeven. Zowel humor als timing ontbraken volledig en hij leek er zich zelf bewust van, gezien hij voortdurend op zijn GSM keek of hij nog niet op mocht houden.

Gelukkig volgde meteen daarop de revelatie van de avond: het muzikale intermezzo van professor van Riel en zijn vrouw. Zij speelden *quatre-mains* alsof ze niets anders deden - hetgeen ik niet uitsluit - en

professor van Riel gaf zelfs een zelfgeschreven lied over Plato ten beste voor een volle Pieter de Somer-aula. Chapeau!

IMPROVISATIE

In de tweede ronde moest men met behulp van drie woorden een coherent verhaal opbouwen. Gezien het gebrek daaraan in de voorbereide ronde, hadden we de lat niet al te hoog gelegd. Terecht, zo bleek. Niet iedereen leek de opdracht te begrijpen en sommige verhalen bevatten enkel de opgegeven woorden. Katechitika ontgoochelde in deze ronde, nochtans goed op weg gezet met de woorden "tergende tapper", "whiskyfles" en "ruïneren". Het enige juiste verhaal met deze drie woorden speelt zich volgens ons af in fakbar Letteren, niet wederom in mei '68. Maar de kreunende kerstman van Simon Mariceau wisten we te appreciëren.

De derde ronde was niet verschillend genoeg van de tweede om ons te verrassen. Ditmaal moest er geïmproviseerd worden aan de hand van een getoond filmpje. Geen van de kandidaten stak er echt bovenuit. Dit wellicht omdat het pleit toch al beslecht was: Simon Mariceau van Letteren stak er met kop en schouders bovenuit en ging zowel met de jury- als de publieksprijs lopen.

Duitse Erasmussers: Don't mention the war

“Was de Muur niet gevallen, dan was ik nu een Russische lerares”

Dat de Duitse geschiedenis altijd hand in hand is gegaan met de wereldgeschiedenis is genoegzaam bekend, maar Veto zou Veto niet zijn indien wij niet ook de minder illustere aspecten van de geschiedschrijving zouden belichten. Daarom legden we ons oor te luister bij enkele Duitse Erasmusstudenten in Leuven; hoe wordt hun leven nog beïnvloed door de roemruchte gebeurtenissen in hun Heimat, 20 jaar na de val van de Muur?

ELINE VAN ELDERE |

Onlangs rees er in de meer studentieke milieus van Berlijn protest omtrent de afbraak van het vroegere Palast der Republik. Het gebouw in communistische bouwstijl herbergde in de DDR-periode de Volkskammer en een cultuurcentrum, maar werd in 2008 afgebroken om plaats te maken voor een modern, mooi museum. Onterecht, vonden de Berlijners: dat lelijke gebouw hoort nu eenmaal ook bij de Duitse geschiedenis en moet zijn plaats in het Berlijnse straatbeeld behouden.

Deze gebeurtenis symboliseert op treffende wijze de naweeën van de omwentelingen die Duitsland sinds de val van de Muur meemaakt: het beleid en de overheden kijken alweer vooruit, de bevolking is de tijd waarin Duitsland in het algemeen en Berlijn in het bijzonder nog verdeeld waren nog niet vergeten.

Veto: Dit jaar is het 20 jaar geleden dat de Berlijnse Muur viel. Is dat nog steeds een gespreksonderwerp onder jongeren?

Steffi Rosenbusch: «De val van de Berlijnse Muur is nooit echt een

“issue” geweest tussen mij en mijn vrienden. We weten gewoon dat we dezelfde achtergrond hebben en maken er wel eens grappen over, zoals ‘als de Muur niet gevallen was, dan was ik nu een Russische lerares.’ Op een bepaalde manier schept het een band.»

Veto: Herinner je je veel van de jaren na de val van het communisme?

Steffi: «Ik was 10 jaar oud in november 1989. De periode ervoor en erna was inderdaad zeer memorabel. Ik voelde dat er iets belangrijks op til was voor mijn ouders en familie, hoewel ik de gebeurtenis niet helemaal kon bevatten. Achteraf veranderde alles; supermarkten en autodealers schoten als paddestoeven uit de grond. Verkopers gingen van deur tot deur om bijvoorbeeld tapijten of verzekeringen te verkopen, de mensen ervan overtuigend dat ze zulke dingen nu wel nodig zouden hebben. Veel mensen verloren ook hun werk...»

Veto: Heeft het communisme volgens jou ook goede dingen in Duitsland gebracht?

Steffi: «Naar mijn mening was het onderwijssysteem harder en beter dan dat van West-Duitsland, in die zin dat het democratischer was: ie-

deren werd toegelaten ongeacht de professionele achtergrond van je ouders, en voor jongens en meisjes was het ook gelijk. Persoonlijk vond ik het fijn dat het veel minder om consumptie en geld ging in die tijd.»

Veto: Moet deze periode herinnerd worden in dingen als standbeelden of monumenten, zoals bijvoorbeeld een tot museum omgevormd Stasi-hoofdkwartier?

zou een serieuzer museum kunnen zijn. Er bestaan veel clichés over die periode, maar er is weinig echte kennis over in de maatschappij en in het bijzonder bij de jongere generaties. Ook mijn vrienden en ik ont houden vooral de goede dingen, zoals het feit dat we glas en papier inzamelden op school, maar bijvoorbeeld de erg vervuilende industrie en de vele mensen die daardoor ziek werden niet. In mijn visie mo-

België vaak geconfronteerd met de geschiedenis van je land?

Steffi: «Nee. Soms vragen vrienden er weleens naar, als ze horen dat ik uit de vroegere DDR kom en geboren ben in Oost-Berlijn.»

Veto: Zijn er nog veel sporen van of referenties naar de communistische periode in de Duitse populaire cultuur?

Steffi: «Op de vlooiemarkten kon je tot voor enkele jaren erg veel DDR-memorabilia kopen. Ik weet niet zeker of de mensen er nu nog in geïnteresseerd zijn. Er waren toen ook t-shirts en kitsch-spulletjes met symbolische opdrukken, het meest van al in Berlijn; die stad ademt geschiedenis.»

Veto: Geven films als “Goodbye Lenin” een accurate impressie van hoe het leven in de DDR toen was?

Steffi: «Die film is echt goed en grappig. Inwoners van Oost-Duitsland zijn vaak een beetje gevoelig over die tijd. Wij Oost-Duitsers hebben het iets moeilijker om het als een grote grap te zien, zoals West-Duitsers zouden kunnen doen. Wij leefden daar en het is deel van onze socialisatie, persoonlijkheid, herinnering. Maar over deze film was iedereen positief! We houden inderdaad nog vast aan enkele van onze goede oude merken, bijvoorbeeld de bekende F6 sigaretten, Rotkäppchen champagne of, zoals in de film, zure augurken. Dat doen we ook om de regionale productie en werkgelegenheid na '89 te steunen.»

Oost-Duiters last van nostalgie!

Mag ik achter jullie muur komen wonen a.u.b.?

Steffi: «Ja, ik denk dat een museum een goed idee zou zijn. Ik ben al in het DDR-museum in Berlijn geweest, en dat was best grappig. Een Stasi-hoofdkwartier daarentegen

gen niet alle tekenen van onze socialistische geschiedenis vernietigd worden, het hoort gewoon bij Duitsland.»

Veto: Word jij tijdens je verblijf in

Kort Internationaal |

PRESIDENT KLAUS

Opschudding in het Europees Parlement afgelopen week. President Klaus van Tsjechië haalde hard uit naar de transparantie en de democratische legitimiteit in de Europese Unie. Hij vergeleek de EU met de teloorgegane Sovjet-Unie. Een aanzienlijk aantal MEP's kon zoveel kritiek niet aanhoren en verlieten ostentatief het halfgrond. De scherpe woorden zijn des te opmerkelijker omdat zijn land momenteel voorzitter van de Unie is. De komende vier maanden wordt het alvast nagelbijten voor de voorstanders van de EU. Welke straffe woor-

den slingert Klaus nog Europa in?

ERASMUS VERBETERT HOGER ONDERWIJS

Volgens een net gepubliceerde Europese studie heeft het Erasmusprogramma sterk bijgedragen aan een beter hoger onderwijs in de EU. Het uit 1987 daterende Erasmus zou volgens het rapport de verbetering gevoelig in de hand hebben gewerkt. Meer dan 1800 Erasmuscoördinatoren uit 46 Europese landen werkten mee aan het onderzoek. De deelnemende universiteiten gingen er op vooruit in gebieden als onderwijs, onderzoek,

studentenvoorzieningen, samenwerking met bedrijven en interne institutionele hervormingen. Onze Alma Mater kan van dat laatste blijkbaar niet genoeg krijgen.

PROFITEER VAN ERASMUS

In het kader van het Erasmusprogramma worden in de periode 2009-13 vooral de beste studenten en proffen in de watten gelegd. Een ‘substantieel’ deel van het verhoogde budget van 950 miljoen euro wordt voorbehouden voor de besten. In de afgelopen periode 2004-08 gaf het Erasmusprogramma maar liefst 609 miljoen euro uit

aan 10.000 studiebeurzen. Wil je op Erasmus? Dan is het hoog tijd om langs te lopen op het Erasmussecretariaat van je eigen faculteit. Europese euro's kunnen je ten beurt vallen.

KAMERS IN NEDERLAND

Het equivalent van ons kot heet in Nederland ‘kamer’. Kamers zijn voor een student het duurst in Amsterdam en Utrecht. In Leeuwarden en Arnhem is de studentenhuisvesting het goedkoopst. Dat bleek vrijdag uit onderzoek onder 1200 studenten door Studentenhuisvesting.nl. In Amsterdam kost

een kamer gemiddeld 310 euro (18 vierkante meter) en in Utrecht 290 euro (15 vierkante meter). In Nijmegen, Breda en Amsterdam is een student gemiddeld vier maanden op zoek naar een kamer en in Utrecht ruim drie maanden. Studenten in Leeuwarden hebben over het algemeen het snelst een kamer gevonden. De wachttijd is daar gemiddeld twee maanden. Dan valt het in België nog best mee, hoor je ons denken. Tenzij je in een Gentse container gestopt wordt natuurlijk.

(EL)

Tien studenten van de Vrije Universiteit Brussel trokken naar Congo.

Moezoengoe in goede en slechte tijden

De huidige situatie in Congo is zeer chaotisch. Dat hield een delegatie studenten van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) echter niet tegen om van 3 tot 17 februari naar Lubumbashi te reizen voor een uitwisselingsproject. Deze reis stond in het teken van een breder samenwerkingsverband tussen de VUB en de Universiteit van Lubumbashi, de Unilu.

MATHIAS VANDEN BORRE |

Lubumbashi is de tweede grootste stad van de Democratische Republiek Congo en tevens de hoofdstad van de zuidelijke provincie Katanga. De stad, vroeger Elisabethville gedoopt onder de Belgische vlag, is vandaag een belangrijk handelscentrum voor Congo. Katanga is de rijkste Congolese provincie en is, mede door zijn voorraad aan grondstoffen zoals koper, kobalt, zink en tin en de aanwezigheid van buitenlandse bedrijven, relatief gezien een van de meest stabiele re-

gio's in Congo.

De organisator van dit project, de educatieve vzw UCOS, ging niet zomaar over één nacht ijs. De reis werd voorafgegaan door een selectieronde en enkele infoweekends. Sofie Vanden Borre, studente aan de VUB en deelnemster aan de reis stelt: “De infoweekends waren interessant. Vooral de verschillende seminaries van professoren en de uitstappen naar Tervuren en de Matonge-wijk in Brussel waren echt de moeite.” Hierna was de Brusselse delegatie studenten voldoende ingeleid in de Congolese ge-

schiedenis en cultuur om deze ook ter plaatse te ontdekken.

Eenmaal aangekomen werd de Belgische delegatie hartelijk onthaald door een Congolese groep studenten die meteen hun typische studentenliefde aanzetten. De reis was goed gevuld. Zo werd er een bezoek gebracht aan verschillende ngo's en bedrijven, de MONUC (VN-vredesmacht actief sinds 2001) maar ook met plaatselijke vrijwilligersorganisaties en verenigingen werd uitgebreid kennis gemaakt. “Het meest aangrijpende project was dat van de Salesianen (*Orde van Don Bosco, red.*)” aldus Sofie. “Zij hebben sinds '83 een project in Lubumbashi met verschillende opvangthuizen voor straatkinderen. Dit project was speciaal omdat er wordt geprobeerd kinderen op te voeden, te steunen

en te reintegreren, maar dan op initiatief van het kind zelf. Er wordt ook gezorgd voor bemiddeling tussen kinderen, die vaak worden verstoten na beschuldiging van hekserij, en hun ouders.” Tijdens al deze bezoeken werd uitgebreid samengewerkt met Congolese verenigingen en universiteitsmedewerkers van de Unilu, mensen die al jaren persoonlijke ervaring hebben met de Congolese situatie.

WOEDE

De reis verliep zo goed als vlekkeloos, maar eenmaal kwam de ontvlambaarheid van de situatie toch aan het licht. “Tijdens een uitstap kwamen we langs een woelige situatie die ontstaan was doordat er een mijnwerker was aangereden door een auto. Een kleine aanleiding is genoeg om de mensen in woede te

laten uitbarsten en zeker nu onder de verslechterende omstandigheden van de economische crisis. Zo probeerde een grote groep mensen ons tegen te houden, gewoon omdat wij een vreemd element waren in de situatie. Voor hen waren wij *moezoengoe*: blanken en dit had soms positieve, maar soms ook minder positieve gevolgen,” verhaalt Sofie.

Men kan moeilijk ontkennen dat dergelijke projecten enorm bijdragen tot het smeden van interculturele banden en verrijking van beide werelden. “Het is niet altijd eenvoudig om de complexe situatie te overzien, maar achteraf bekeken was het echt een positieve en fantastische ervaring,” besluit Sofie.

De Sprekende Ezels

Zo pijnlijk, zo genant

In een rokerig, veel te warm café met stenen tegeltjes werd afgelopen maandag De Sprekende Ezels georganiseerd. De Sprekende Ezels is een vrij podium voor iedereen met talent. Of nauwkeuriger gesteld; vaak zonder talent en met nog minder zelfkennis. Wij hebben ons een avond lang kostelijk geamuseerd, maar bijna steeds om de verkeerde redenen.

JELLE DEHAEN |

Michiel Leen, een dichter, was de eerste die gezwind het podium betrad. Wij hebben eigenlijk geen mening over poëzie, maar we zagen een man met voldoende zelfvertrouwen wiens gedichten een zeker ritme hadden. Toen hij aankondigde een gedicht over zijn pogingen om te stoppen met roken te zullen voordragen, giechelde zijn vriendin in de achtergrond. Dat deed ze het hele gedicht lang. *Woman is the nigger of the World*. Terecht.

Vervolgens bracht Gerrit Shellac humor. Zijn eerste grapje was leuk. Als plaatsvervangende schaamte een ziekte was, zouden wij de minuten die volgden echter een gruwelijke dood gestorven zijn. Niets is zo pijnlijk, zo gênant als humor die niet werkt. Na vijf minuten zei de arme man: "Als jullie mij leuk

vinden ga ik door." Het bleef ijsig stil. Wij grijnsden. Achteraf zei Shellac dat het publiek niet voor humor gekomen was. Soms, heel soms, worden je verwachtingen ingelost.

Drie verdachte sujetten brachten hip hop. Eentje had een hele leuke flow én charisma, de tweede een leuke pet, de derde een goede gezondheid. Het was maatschappijkritische hip hop: "Het gaat daar weer zo fel/In Israel". Maar ach, ze deden niemand pijn en al bij al was het best amusant.

Peter Geysen praktiseerde observatiehumor. Iemand die aan observatiehumor doet, façon Peter Geysen, redeneert ongeveer op de volgende manier: "Haha, ik ga iets over de flikken vertellen want dat is herkenbaar. Als ik dat doe heb ik geen grap nodig want haha, flikken is een grappig woord. Shit, niemand

(CHRISTINE LAUREYS)

Filmfirmament

Tulpan

Tulpan is een film met weinig effecten. Geen ontroering, geen scherts, geen spanning, geen magie. Wat een opluchting.

LIESBET COOLEN |

Op de steppe in Kazachstan maakt Asa, een jonge herder en matroos, zich zorgen om zijn oren. Ze zijn te groot voor het meisje dat hij wil huwen. Tulpan heet ze, en terwijl Asa zichzelf bij haar ouders probeert aan te prijzen, keurt ze hem van achter een gordijn. Zelf krijgt Asa haar nooit te zien. Ze blijft een droom, waarvan hij het plan schetst in de boord van zijn matrozenpak. Dat is een van de tradities van de orde der matrozen waartoe hij is opgeleid. Zijn tekening toont een eigen ranch onder de sterren van de steppe, een paar kamelen, kinderen en een vrouw, zijn tulp.

Voorlopig woont hij op het erf van zijn oom Ondas. Hij leert er een kudde hoeden, een schaap reanimeren, met blote handen een lam ter wereld brengen. Af en toe komt Boni de waterkoerier langs met een tractor vol naaktfoto's en een radio waaruit moderne popmuziek schalt. Dat lawaai is meteen een breuk met de enige muziek van de steppe zelf: het oplaien van zand, de galop van schapenhoeven, het mekkeren en bleiten, het refrein van het nichtje dat niets anders doet dan zingen.

Veel verhaal, avontuur of ontwikkeling bevat Tulpan dus niet. De film lijkt daarom wat op een documentaire, met het verschil dat hij niet informatief is. De regisseur wou beslist niet zeggen: dit is nu het leven op de hongersteppe. Zie hoe hard het er aan toe gaat. Tulpan is geen documentaire, geen

pamflet, geen parabel, geen grap. Wat dan wel?

Een film, logischerwijze. Een opeenvolging van beelden die personages in hun omgeving tonen. Personages die bovendien niet eens voluit acteren, maar hun eigen naam dragen en hun eigen leven uitspelen. Zoals de film een film is, zijn de personages ook gewoon zichzelf. En beide zijn volkomen vreemd. Je kan ze niet begrijpen. Waarom pakt Asa meermaals plots zijn koffer en waar kan hij heen als er zich voor hem kilometers hongersteppe en urenlange leegte uitstrekt? Als hij droomt van een ranch onder de sterren zal het neonlicht van de stad hem teleurstellen. Denkt hij dat hij er wel een vrouw zal vinden? Of plant hij meteen zelfstandig een ranch te beginnen, een beetje verderop? Dat het niet te begrijpen valt, maakt de film net zo sterk. Er zijn enkel een aantal nomaden met hun kudde op de steppe, in een zandstorm, in een ruzie soms, in intimiteit ook wel en met honger, met kindermonden die eten, klagen, zingen. Je herkent ze niet en leert ze ook niet echt kennen. Asa is een dromer, maar heeft vooral een huishouden nodig. Het jongste zoontje dat met een schildpad koerst en op een stok galoppeert staat enkel voor de vrije verbeelding als we zelf niet beter weten. Boni, de koerier toont zijn naaktbladen, lacht zijn gouden tanden bloot en dat is niet verderfelijk.

De beelden van Tulpan lossen snel op, maar intussen waren ze er wel. Net zo voor de personages. Ze gaven je weinig vertrouwen, maar bestonden toch. Een film maken die op zo'n manier koud laat, het moet maar lukken.

licht. Ik ga vertellen dat mijn grootmoeder naar een parenclub gaat. Haha, parenclub. Alle, nu lachen die nog niet. Ik ga van het podium." Waarmee bewezen is dat mensen de stomste dingen kunnen denken en toch de juiste conclusies kunnen bereiken.

Er was ook een bandje. Wij hoorden de mensen rond ons zeggen: "Slechte singer-songwriters op een bedje van slechte postrock" en "Pffft, die kennen maar twee akkoorden." Wij noteerden: vleesgeworden saaiheid. Het laatste liedje

was naar verluidt wel behoorlijk goed, maar toen waren wij al in een gesprek over relationele crisissen verwikkeld. Kid Fear verving, ruitertlijk, twee afzeggingen. Wij onthielden er weinig van. Iemand zei dat in het singer-songwritergenre alles al gezegd is. Dat leek ons bijzonder plausibel.

Peter Bogaert kondigde tot tweemaal toe aan dat hij een liedje van Sufjan Stevens ging coveren. Na een halve minuut in het eerste liedje vroeg hij: "Klink ik vals?" Iemand riep ja. Peter Bogaert

droop af.

Tot slot waren er nog de Puccini sisters, vier bevallige jonge deernes die a capella jaren '50 hits brachten. Voor het eerst van de avond dachten wij niet: "Dit kunnen wij ook en waarschijnlijk veel beter." Ook al voor het eerst applaudisseerde het publiek met enig enthousiasme. Dat komt ervan als je talent hebt. Er is nog hoop voor de mensheid. Maar wel niet veel. Want 't gaat daar toch zo fel in Israel.

Saint Amour

Literair verantwoorde Valentijn

Behoud de Begeerte vierde afgelopen vrijdag haar 25ste verjaardag met een nieuwe editie van 'Saint Amour'. Een feestelijke gelegenheid waarvoor een aantal grote namen uit de wereld der letteren bijeen waren gebracht. We vertrokken naar dit literaire festijn met hoge verwachtingen en kwamen allerminst van een kale reis terug.

HERLINDE HIELE |

Jan-Willem Anker mocht als eerste aantreden en heel even werden we door angst bevangen. De man las een aantal gedichten voor uit zijn bundel *Wij zijn de laatste geliefden in de wereld*. Aandoenlijk, maar als de hele avond een aaneenschakeling van zeemzoete liefdesgedichten zou worden, zou het toch moeilijk zijn om de aandacht er tot het einde bij te houden. Gelukkig bleek al bij de tweede gast dat onze vrees ongegrond was. Thomas Gunzig, aangekondigd door de zeer geestige presentator Sven Speybrouck als "een Franstalige, maar, *nobody's perfect*," bracht met *La giraffe* een bijzonder grappig kortverhaal dat dankzij simultane vertaling op een groot scherm ook door de niet-francofielen in de zaal gevolgd kon worden.

De hyperkinetische Bart Chatbot, die naast auteur soms ook als

performer op het podium placht te staan, bracht een aantal hilarisch pijnlijke gedichten over het huwelijk. Hij sprong daarbij zodanig grotesk over het podium dat de hele zaal in een deuk lag en de dame naast ons zelfs schuddebuikend de tranen van haar wangen veegde. Het lachen verging haar echter snel wanneer Anton Korteweg, de man is intussen al met pensioen, aantrad met zijn gedichten over liefde op latere leeftijd. De woordentovenaar ontvouwde op subtiel wijze een ironische kijk op de liefde, over willen, maar niet kunnen en een aanklacht tegen de verwelkte vrouw die jammer genoeg nog steeds de zijne is. De ook al wat oudere dame naast ons kon het niet appreciëren.

Daarna was het de beurt aan Ramsey Nasr, overigens aangekondigd als "meest sexy man van België", die ode bracht aan twee grote namen: Hugo Claus en Wannes Van

de Velde. Plotseling kantelde de sfeer en heerste er een vreemde ingetogenheid, zeker wanneer Nasr overschakelde op het plat Antwerps en *De changeur* voorlas, een gedicht dat hij in 2006 schreef als ode aan Wannes Van de Velde. Daarna mocht Erwin Mortier met delen uit *Godenslaap* de avond afsluiten. De man zag eruit alsof hij wel wat slaap kon gebruiken, al deed dat gelukkig niet af aan de kwaliteit van zijn vertelsels. Een laatste keer werden we meegezogen in een verhaal over passie en eenzaamheid, alles om ons heen vergetend.

Tussen de de gedichten en kortverhalen door was er ook plaats voor twee muzikale intermezzo's. Eerst was er Liesa van der Aa, die met niets anders dan haar viool, haar stem en een hele winkel aan effectpedalen kippenvol bezorgde en zwaar imponeerde. De andere muzikale noot kwam van Huelgas Ensemble, die a capella liefdesliedjes brachten uit de 16e en 17e eeuw. Geen makkelijke opdracht en wellicht hebben ze al betere uitvoeringen gekend, maar in de Schouwburg met haar niet al te dankbare akoestiek, wisten ze niet te bekijken.

Steekkaart

Regie: Sergej Dvortseyoy

Cast: Ondas Besjkbasov, Samal Esljamova, Askhat Kuchencherekov

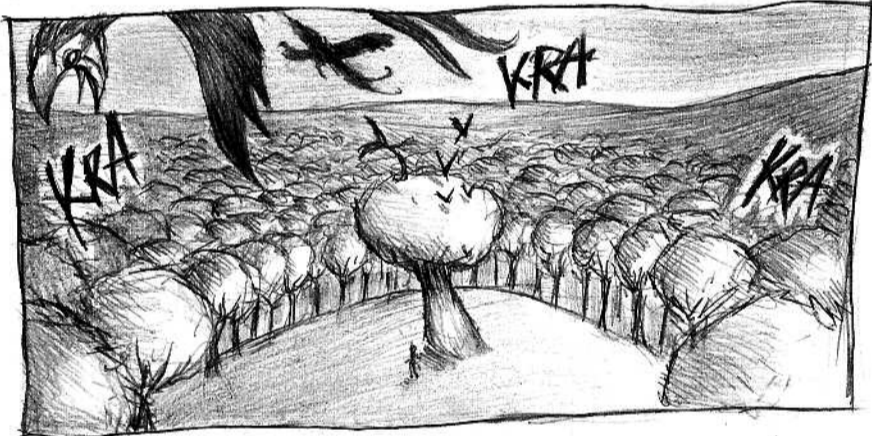
Duur: 100 min

Release: 4/03/2009

Kort: Geen koud kunstje

studio
L E U V E N

Een vervolgverhaal door Elias Gits (tekst: Vincent Vanneste)

Kort Cultuur

ZONDAG 22/02
Medica Culture Shot: Kortfilm & live Oscar-uitreiking
 Film – vanaf 22u in Doc's Bar

MAANDAG 23/02
Medica Culture Shot: Raymond Van Het Groenewoud
 Muziek – vanaf 20u in Doc's Bar

DINSDAG 24/02
Medica Culture Shot: Hannelore Bedert & Iza
 Muziek – vanaf 20u in Doc's Bar
Brandhout – STAN
 Theater – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

WOENSDAG 25/02
Medica Culture Shot: Freddy De Vadder & Henk Rijckaert
 Comedy – vanaf 20u in Ons Huis
Brandhout – STAN
 Theater – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Second life – Andros Zins-Browne
 Dans – om 20.30u in STUK (www.stuk.be)
Hellhounds Fest met Tiamat Tiamat / The 69 Eyes Ava Inferi / Novembre Scream Silence
 Muziek – om 19u in Het Depot (www.hetdepot.be)

DONDERDAG 26/02
Medica Culture Shot: Bart Peeters en Laun
 Muziek – vanaf 19.30u in Het Depot
Medica Culture Shot: Milk Inc & Lasgo
 Muziek – vanaf 22u in Alma 3
Instinct – NTGent
 Theater – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Op en top – Kamagurka
 Theater – om 20u in de Minnepoort (www.30cc.be)
Second life – Andros Zins-Browne
 Dans – om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

VRIJDAG 27/02
Lied von der Erde – Oxalys
 Klassiek – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Spinvis Solo + Jasper Erkens
 Muziek – om 20.30u in STUK (www.30cc.be)

ZATERDAG 28/02
In the mood for Glenn Miller – Jack Million Band
 Muziek – om 14.30u in de Minnepoort (uitverkocht)
Datumloze dagen – Het Vervolg
 Theater – om 20u in het Wagehuys (uitverkocht)

Al de hits,
al het nieuws

Check out
www.mixfm.be

Zet 'm nu ook
op je radio

MIX FM
102.6 Leuven
 106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Kringkalender

EOOS
 Cantus@Pavlov op 24/2 om 20u30
 Space Night@Fak Letteren op 26/2 om 22u

HISTORIA
 Rock Historia@Blauwe Kater op 26/2 om 20u

MEDICA
 Kortfilmfestival@Doc's Bar op 22/2 om 22u
 Raymond Van Het Groenewoud@Doc's Bar op 23/2 om 20u
 Hannelore Bedert & Iza@Doc's Bar op 24/2 om 20

Comedy Night@Ons Huis op 25/2 om 20u
 Bart Peeters@Het Depot op 26/2 om 19u3
 Milk Inc & Lasgo@Alma 3 op 26/2 om 22u

PEDAGOGISCHE KRING
 Zeemancantus@Pavlov op 26/2 om 18u20

POLITIKA
 ladies night@politika kaffee op 25/2 om 20u

SPORT
 WSF – Squash & wallibal@locatie later te bepalen op 25/2 om 18u
 Studentenfietsrace@Vismarkt op 4/3 om 16u
 WSF – Boogschieten@KHLeuven op 4/3 om 16u

DIANA
 Erotica TD@Lido, Bogaardenstraat 33 op 26/2 om 22u

SKaGen herneemt debuut 'IO' in STUK Beter een echte vrijpartij

"We laten onze toeschouwers anderhalfuur aan een stuk schateren van het lachen." Dat moet ongetwijfeld de achterliggende idee geweest zijn van de jongens (en het meisje) van SKaGen. In de ziekenhuiskomedie 'IO' razen ze van begin tot einde en vuren ze het ene mopje na het andere af. Je bent voor of je bent tegen.

JEROEN DEBLAERE |

Het uitgangspunt van het toneelstuk is in elk geval erg goed gevonden. Breng wat dokters, verplegers en een sexy stagiaire bijeen in een kleine ruimte — er zijn verbouwingswerken aan de gang — en zie wat er gebeurt. Het speeloppervlak werd bewust erg klein gehouden, waardoor de toeschouwers meteen de beslotenheid en de drukte voelen. De spelers zitten bij wijze van spreken op de schoot van het publiek.

DRIFT

De plot zit vrij eenvoudig in elkaar, in die zin dat er eigenlijk geen echt verhaal aanwezig is. Meer willen de makers van het stuk een sfeer overbrengen dan dat ze een begin, midden en einde willen neerzetten. Men heeft de schadelijke gevolgen van stress proberen uit te vergroten en op een humoristische wijze proberen te vertolken. In het stuk wordt getoond hoe normale, rationele mensen — medici zijn het typevoorbeeld van rationaliteit — ten onder gaan

aan stress en hoe hun irrationele kant, hun dwangmatig gedrag en driften de overhand nemen in zo'n situatie.

Het grote minpunt van het toneelstuk is eigenlijk dat het niet goed genoeg is. De acteurs — ze zijn niet voor niets geschoold in de opleiding van Dora Van der Groen — hebben ongelooflijk veel talent dat ze niet kwijt kunnen door de structuur van het toneelstuk. De onderliggende gedachte van het stuk is namelijk dat de stress, die toch het thema van dit stuk uitmaakt, op alle mogelijke manieren aan het publiek overgebracht moet worden. Dat resulteert in een niet-aflatend salvo van grappige situaties en mopjes. Talloze keren 'ontploft' een personage van de stress.

Zoiets ondergraaft de kracht van de

komedie, omdat een goede komedie werkt met spanningsbogen. Er is nood aan opbouw en aan een hoogtepunt, maar een komedie heeft evenzeer nood aan momenten van ontspanning, momenten waarin de acteurs op en meer ingetogen manier spelen en opnieuw wortels aanreiken voor grappen die kunnen ontploffen tijdens een nieuw hilarisch hoogtepunt. Niet zo voor SKaGen. Vanaf het begin staan de acteurs zonder enige aanleiding te schreeuwen. Zelfs de stagiaire verknaalde haar sexy uitstraling door met veel te lage en luide stem in het rond te roepen.

Daarenboven zorgt het fragmentarische karakter van het geheel — het stuk is een aaneenschakeling van onverbonden scènes — ervoor dat de grappen vaak uit het niets komen. Zonder enige aanleiding barst iemand in woede uit en zonder aankondiging kust het hoofd van de dienst cardiologie twee dokters op de mond. Sommige situaties zijn na-

tuurlijk erg grappig, maar een aanrijging van geïsoleerde moppen kan op den duur ook ergerlijk zijn en verraadt misschien ook enige onkunde van de schrijvers van het stuk.

PORNO

Eveneens zonder aanleiding — en bijzonder voorspelbaar, trouwens — verschijnt er plots een stukje porno op de typische kleine ziekenhuismonitoren waarmee het decor is uitgerust. Het is het typevoorbeeld van hoe dit toneelstuk omgaat met humor en spanning. De spelers rijgen het ene hoogtepunt na het andere aan elkaar, zonder even de tijd te nemen om het publiek diep in de ogen te kijken. Liever ramt men de toeschouwer de ene mop na de andere door de strot. Beter hadden de schrijvers zich laten inspireren door een echte vrijpartij, met verschillende climaxen, maar ook met rustpauzes en een aantal momenten om op adem te komen.

Onder de toga (15): Karel Vandenhende (Architectuur) Tussen de voegen van Mondriaan

Elke week legt een nieuwe professor zijn toga af, en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt, en daar draait het om als Veto hen vraagt welke kunst of cultuur hen kan vervoeren. Ditmaal vertelt Karel Vandenhende over het raakvlak tussen architectuur en cultuur.

LIESBET COOLEN |

Vandenhende is zelf architect en coördineert een ontwerpatelier in tweede bachelor Ingenieurswetenschappen-Architectuur. Daar komt techniek, functionaliteit en analyse aan te pas.

Veto: *De ideeën, waar komen die vandaan?*

Karel Vandenhende: «Inspiratie vind ik bij ontwerpen van andere architecten, maar ook in musea, dansvoorstellingen of theater. Die kunst-

vormen geven nooit directe ideeën, maar hebben een soort energie. Of ze benutten de ruimte op een bepaalde manier, werken met belichting volgens een methode die je als publiek dan onbewust opslaat. Ik herinner me een recente voorstelling in de Arenberg-schouwburg die interessant was omdat mensen er continu in en uit een lift stapten (*Kunstminnende Heren van Olympique Dramatique, red.*) En een dansvoorstelling als die van de groep Ultima Vez van cho-

reograaf Vandekeybus waarin er voor en achter op het podium werd gespeeld, waardoor de relatie tussen die twee plekken werd verkend.»

«Inspiratie is dus niet de directe overname van een encenering of een idee. De beste ontwerpen ontstaan net door een bepaald gegeven te gebruiken in een andere context waar het een heel interessante oplossing kan bieden. Zonder dat er dus een kopie ontstaat, kan een vlak van Mondriaan inspirerend zijn voor een gevelcompositie. De asymmetrie en de spanning in het kleurpatroon kan een bepaalde praktische toepassing, zoals de voegverdeling, al beïnvloeden. Het is een abstracte manier van denken.»

Veto: *Is architectuur vooral ratio-*

neel en abstract?

Vandenhende: «Het is altijd een combinatie van functionele randvoorwaarden en persoonlijke ervaring. Er zijn dus zeker gevoelsmatige aspecten. Zelfs als we de resultaten van In Situ (*project waarbij studenten ingenieur-architect met een eigen installatie ingrijpen op een bepaalde plek, red.*) beoordelen, gebeurt dat voor een deel gevoelsmatig. Eens aan bepaalde eisen is voldaan, gaat je aandacht naar ruimtelijke doorzichten, lichtinval, akoestische kwaliteiten. Neem nu de gebouwen van het STUK. Die werden vernieuwd op een heel hedendaagse en ook verrassende manier. De architect heeft er de vorm van de binnenkoeren gevolgd, maar er zijn ook

elementen die je niet verwacht, zoals de trap tussen het onthaal en het café. En dankzij het metalen profiel van de STUK-letters vooraan is het gebouw minder teruggesprongen.»

Veto: *Kan bouwvalligheid ook mooi zijn?*

Vandenhende: «Zeker. Als architect werk je soms met plaatsen die al iets beleefd hebben, waar er iets van de muur werd gehaald zodat er witte vlakken verschijnen. Wanneer gebouwen worden gesloopt blijf je de indeling van de kamers zien, ontstaan er soms composities die nooit bedoeld zijn en die verhalen vertellen. Ik hou wel van architecten met een eigen signatuur, maar geef toch de voorkeur aan meer bescheidenheid ten opzichte van de ruimte. Bij de renovatie van een deel van het kasteel van Arenberg moesten we dat ook doen. We hebben er een evenwicht moeten zoeken.»

Striptentoonstelling in bibliotheek Tweebronnen Wat is de Vlaamse strip?

In bibliotheek Tweebronnen loopt nog tot 19 april de tentoonstelling: 'Ceci n'est pas la BD Flamande'. Het werk van twintig Vlaamse striptekenaars wordt er tentoongesteld. Maar hoe is het eigenlijk gesteld met de conditie van de Vlaamse strip? Professor en notoir striptekenaar Jan Baetens van het centrum Culturele Studies aan de K.U. Leuven geeft toelichting bij de tentoonstelling.

TOM DEMEYER |

Jan Baetens: «De tentoonstelling heeft eigenlijk twee belangrijke aspecten: enerzijds gaat het om een campagne richting Frankrijk, want dat blijft nog altijd hét land van de strips. We stellen vast dat men daar nog een zeer enge visie heeft op wat de 'Belgische' strip is. Om dat beeld bij te sturen werd deze tentoonstelling opgezet. Die beweging was ook absoluut nodig omdat Franse uitgeverijen enkel en alleen interesse hadden voor Franstalig werk en de internationalisering van de Vlaamse strip is onmogelijk als je geen poot aan de grond hebt in Frankrijk.»

«Een tweede aspect is natuurlijk de negatie in de titel. Men heeft er heel expliciet naar gestreefd om een soort open definitie te geven van wat een Vlaamse strip is. Men heeft gekozen voor het tonen van individuen, eerder dan 'de' Vlaamse strip. Anders zou men gezegd heb-

ben 'Ceci est la BD flamande'.»

Veto: *Hoe verhoudt die Vlaamse strip zich dan tegenover Frankrijk?*

Baetens: «We stellen vast dat in Frankrijk de dagblad- en weekbladstrip zo goed als verdwenen is. Die zijn allemaal geëvolueerd naar albumstrips. In Vlaanderen zijn die echter wel nog duidelijk aanwezig, dat heeft natuurlijk te maken met het succes van mensen als Kamagurka.»

Veto: *Strips komen meer en meer onder de aandacht, ook in Vlaanderen?*

Baetens: «Ja, er is zeker een grote strip-hype, die wellicht te maken heeft met zeer vele dingen. Een van de voornaamste redenen is de opkomst van de Graphic Novel. Ook in de pers besteedt men meer aandacht aan strips. Nu kun je gerust recensies schrijven over strips. Dat was in het buitenland al veel langer zo, maar hier in Vlaanderen komen wij blijkbaar wat achter.»

Veto: *Hoe is het eigenlijk gesteld in ons eigen land? Is het nog altijd zo*

dat er in Franstalig België meer aandacht is voor strips?

Baetens: «Ja en neen. Er zijn in Vlaanderen ook heel wat stripspecialisten, misschien iets minder nadrukkelijk aanwezig in het straatbeeld dan in Franstalig België. Het klopt wel dat er in de Franse strips

een grote kwantitatieve en kwalitatieve weelde is aan strips. Elk jaar worden er vier à vijfduizend nieuwe, Franstalige albums uitgebracht. Zoiets is in Vlaanderen quasi ondenkbaar. Over kwaliteit kan natuurlijk worden gediscussieerd. Hoewel ik geen fan ben van de harde humor van Kamagurka, staat het wel op Europees niveau.»

Veto: *Voor de tentoonstelling werden 20 Vlaamse striptekenaars geselecteerd op basis van de subsidie-lijst van de Vlaamse overheid. Hoe*

is het eigenlijk gesteld met de subsidies voor jonge striptekenaars?

Baetens: «Dat valt best mee. Heel wat subsidies worden ook effectief toegekend. Het systeem zit ook kwalitatief goed in elkaar: alles wat commercieel zelfbedruipend is kan geen subsidie krijgen. Voor de sector werd dit jaar 200 000 euro uitgetrokken, dit is volgens mij ruim voldoende, net omdat het niet onder 100 spelers moet verdeeld worden.»

Redactie De Morgen bezorgd over eigen toekomst

“Kwaliteit Vlaamse pers garanderen”

Het gaat niet goed met de Vlaamse journalistiek. Mediahuizen grijpen massaal de crisis aan om te snoeien in het budget van hun redacties, vaak met afvloeiingen tot gevolg. Met het protestfeest ‘Red uw gazet’ uitte de redactie van de krant De Morgen, die ook deelt in de klappen, haar vrees voor kwaliteitsverlies.

MAARTEN GOETHALS & MAUD OEYEN |

Kop van jut vrijdagavond in de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) was Christian van Thillo, gedelegeerd bestuurder van De Persgroep. “Blijf met uw handen van mijn kind,” klonk het kwaad toen een lezer van het eerste uur op het podium zijn onbegrip ventileerde naar de Belgische mediamagnaat,

“Blijf met uw handen van mijn kind!”

die samen met hoofdredacteurs Klaus Van Isacker, Bart Van Doorne en boegbeeld Yves Desmet de grote afwezig was.

“Nochtans waren zij ook welkom,” verklaart organisatrice Liesbeth Van Impe, politiek journalist bij De Morgen. “Dit was geen feest tégen de directie en de hoofdredactie. ‘Red uw gazet’ was een positieve boodschap voor behoud van kwaliteit. Maar het is ook een feest geworden zonder hen,” stelt ze vast. Of de redactie zich in de steek gelaten voelt? “De hoofdredactie zit in een moeilijke tussenpositie. Dat begrijpen we en daarom wil de redac-

tie niet spreken in vijandelijke termen. Maar het heeft de zaken wel scherp gesteld.”

SANEREN

Enkele weken geleden maakte Van Thillo bekend dat een kwart van het personeel van De Morgen moet vertrekken. Daarop formuleerde de redactie zelf een alternatief, dat vorige week dinsdag aan de directie werd overgemaakt. “Rekening hou-

dend met de huidige economische context, hebben we naar creatieve oplossingen gezocht. Ontslagen horen daar niet bij,” verduidelijkt Van Impe. “In vergelijking met de plannen van Van Thillo, besparen wij zelfs 50.000 euro meer.”

De top van de Persgroep laat volgende week weten wat ze ervan vindt. Echt gerust is Van Impe niet. “De directie neemt de eindbeslissing wat het financiële luik betreft.”

De Morgen doet het nochtans goed. De verkoopcijfers stijgen en de inkomsten van de advertenties blijven gelijk. Geen vuiltje aan de lucht dus? Niet volgens ‘gladde

jongen’ Van Thillo. De krant moet saneren en dat dit gepaard gaat met kwaliteitsverlies, lijkt het minst van zijn zorgen. Dat besparingen nodig zijn omdat het crisis is, gelooft niemand meer. Zeker nu bekend raakte dat Van Thillo het Nederlandse PCM, uitgever van de Volkskrant en NRC Handelsblad, wil overnemen. “Dit geeft me een wrang gevoel,” zei de Gentse mediaprof, Karin Raeymaeckers, op het panelgesprek aan het begin van de avond.

KWALITEIT

Met het protestfeest ‘Red uw gazet’ drukte het personeel van De Morgen zijn bezorgdheid uit over de evolutie van de Belgische media. “Door het succes van de avond voelen wij ons gesterkt in onze analyse,” aldus Van Impe. “De lezers, de journalisten, de optredende artiesten en de politici beseffen dat er iets fundamenteels moet gebeuren, willen wij de kwaliteit van de Vlaamse pers garanderen.” Ook Kris Peeters,

naast minister-president van Vlaanderen ook minister van media, verklaarde zijn hulp, maar had van De Persgroep “nog geen vraag om steun gekregen”.

Van Impe: “De volgende jaren staan in het teken van het behoud van de kwaliteit. Dit is het gevecht dat wij, en toekomstige journalisten, moeten aangaan.”

www.reddemorgen.be

Roep om kritische cultuurjournalistiek

Enkele journalisten maakten vrijdag op het protestfeest van de gelegenheid gebruik om hun ongenoegen over de hedendaagse tendenzen in de cultuurjournalistiek te uiten. *Press for more* heet de actiegroep die bestaat uit een twintigtal cultuurjournalisten van verschillende media en die ijvert voor het behoud of de terugkeer van cultuurpers met meerwaarde. Zij wisten met hun petitie al zo’n 6000 handtekeningen te verzamelen. Jozefien Van Beek, voormalig Veto-medewerkster en momenteel freelance journaliste bij *De Morgen*, sloot zich aan bij de groep.

Veto: *Hoe zijn jullie er toe gekomen deze actie op te starten?*

Jozefien Van Beek: «In december heeft Wouter Hillaert, die toen nog theaterrecensent was bij *De Morgen* maar ondertussen voor *De Standaard* werkt, een mail ge-

stuurd naar een aantal freelancers die over cultuur schrijven. Dat was kort na de aankondiging van de ontslagen die zouden vallen bij *De Morgen* en bij de Corelio-kranten. Hij heeft de crisis in de media als aanleiding genomen om ook de achteruitgang van de cultuurverslaggeving aan de kaak te stellen. Daar bestond al veel langer een probleem, maar dit leek het juiste moment om er iets aan te doen: de aandacht in de media is daardoor immers sowieso erg groot.»

Veto: *De Morgen besteedt toch nog heel wat aandacht aan cultuur. Te weinig, vinden jullie?*

Jozefien: «Er zijn wel een heel aantal freelancers van *De Morgen* bij de actie betrokken, maar — voor de duidelijkheid — het gaat hier zeker niet alleen over *De Morgen*. Het gaat even goed over *De Standaard*, *Knack* en alle radio- en tv-zenders.

De cultuurbijlage bij *De Morgen* heet nu *Cultuur&Media*; die twee zitten door elkaar. We zijn zeker niet tegen het berichten over media in kranten, maar volgens ons is het evenwicht gewoon een beetje zoek. Natuurlijk moeten er grote namen in de krant, natuurlijk moeten kranten schrijven over de nieuwe cd van U2. Alleen is het voor ons belangrijk dat ook kleine muziekgroepen de nodige aandacht krijgen. Volgens mij heeft een krant ook de taak om mensen met nieuwe dingen in contact te brengen.»

De petitie wordt gepresenteerd aan hoofdredacties en de bevoegde ministers in de aanloop naar 5 mei, wanneer het slotfeest van *Press for more* plaatsvindt in de Gentse Vooruit. De avond zal een mix worden van debatten, muziek en theater.

Meer informatie over de actie en de petitie vind je op

Maastricht University *Leading in Learning!*

Rechten Master's Meeting 7 Maart 2009

Rechten Masters Maastricht:

- European Law School
- Fiscaal Recht (3 specialisaties, o.a. International and European Tax Law)
- Forensica, Criminologie en Rechtspleging
- Globalisation and Law
- Nederlands Recht (6 specialisaties, o.a. Togamaster)
- Recht, Arbeid en Gezondheid
(naar alle waarschijnlijkheid per 1 september 2009: Recht en Arbeid met 2 specialisaties: Arbeid en Gezondheid en Arbeid en Onderneming)
- Intellectual Property Law and Knowledge Management
- International Laws
- Magister Iuris Communis
- Law Honours Programme (research track)

Meld je aan via onze website: www.unimaas.nl/mastersmeeting

Meer informatie? Stuur dan een e-mail: masters@law.unimaas.nl

KULEUGEN

Maandag 23 februari 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 15 — www.kuleugen.be

K.U.L'Oreal, want ik ben/was het Waer!

Interview met creatieve brein slogans K.U.Leuven

Iedereen is vertrouwd met de slagzin van onze Alma Mater: "Ontdek jezelf, begin bij de wereld." Toch is deze slagzin maar één in de rij van velen die allen door éénzelfde man worden bedacht. De KULEUGEN wist een gesprekje te versieren.

KULEUGEN: *Meneer de Ryke, hoe bent u in deze job gesukkeld?*

Stefaan de Ryke: «Vroeger werkte ik in de kuisploeg en hield ik mij vooral bezig met zaken in het rectoraat. Doordat ik daar vaak vertoefde kende ik wat mensen alsook de rector. Hij was meermaals onder de indruk van mijn levenswijsheden en ongelooflijk gefascineerd door "Ontdek de

wereld, begin bij jezelf.»

KULEUGEN: *Wat zijn andere van uw levenswijsheden?*

de Ryke: «Och, meestal komen die er op het moment van toepassing uit. Enkele die mij nu te binnenschieten zijn: "Ontdek hygiëne, begin met jezelf te wassen" of "Ontdek de wereld, begin met een atlas".»

KULEUGEN: *Wat is uw huidige betrekking bij de K.U.Leuven?*

de Ryke: «Ik ben nu voltijds in dienst als Creatief Directeur Slogans. Dat houdt in dat ik hier de ganse dag zit te wachten tot er iemand binnenwandelt en vraagt om een slogan te bedenken. De laatste was voor op een koffiemok en ik bedacht in nog geen half uur: "Ontdek de wereld, begin bij je

koffie". Recent was er mij ook gevraagd een catchy slogan te verzinnen om de lessen terug vol te krijgen. Wel met "Ontdek de wereld, begin bij je les" heb ik de cijfers van de aanwezige studenten na één week immens de hoogte in gejaagd: van niemand naar heel veel mensen.»

KULEUGEN: *U hanteert schijnbaar altijd hetzelfde procédé. Is dat niet wat tam?*

de Ryke: «Ik zeg altijd: "Ontdek de wereld, begin bij wat je kent." Trouwens zegt men: never change a winning team...»

KULEUGEN: *En de slogan is nog altijd aan het winnen. Dank voor dit gesprek.*

Quote van de week
"Dat is wel gevaarlijk hé, de zwarte piste" MV

Opmars tegen Kinopolis

In de strijd om de euro van de filmkijker draaien de Studio's een nieuwe richting in. Ze stappen af van de hedendaagse block-busters en brengen alternatieven voor de meerwaardezoeker. Elke week, zolang de voorraad strekt, publiceren ze op de pagina de feature van de week.

LOKO-voorzitter over rectorsevaluatie (2)

"Ik ben weer misbegrepen"

In de KULEUGEN van twee weken geleden kon u nog lezen dat LOKO-voorzitter Arne Smeets er extreemrechtse sympathieën op na houdt, maar dit blijkt niet waar te zijn. De LOKO-postduif van dienst fladderde op de redactie opnieuw een rechtzetting binnen. "Ik wil mij uitdrukkelijk distantiëren van wat KULEUGEN publiceerde. Men heeft mij

blijkbaar opnieuw misbegrepen. Ik heb helemaal niet op het blok gestemd. En die foto van de ijzerbedevaart, tja... Iedereen heeft zo zijn jeugdzondes, niet?"

Hoe moeten we het "in blok stemmen" waar LOKO het over had dan wel interpreteren? Arne: "Ik dacht dat de vraag over het tijdstip van de stemming ging. Die vond plaats begin

december. Ik was toen al beginnen blokken en kwam net met mijn warhoofd uit de boeken. Vandaar dat ik zei: "We hebben in de blok gestemd." Die lapsus is dan ook het enige wat er achter het "in blok stemmen" gezocht moet worden.

Hilariteit alom in de Metafoor

Shellac kan meer dan tekenen!

Shellac is menig KULEUGENLEZER niet onbekend. Hij maakt, percipieert, creëert en zendt wekelijks een Freddy-cartoon zoals onderstaande in. Maar deze week ontdekte de redactie dat hij een man is van vele talenten.

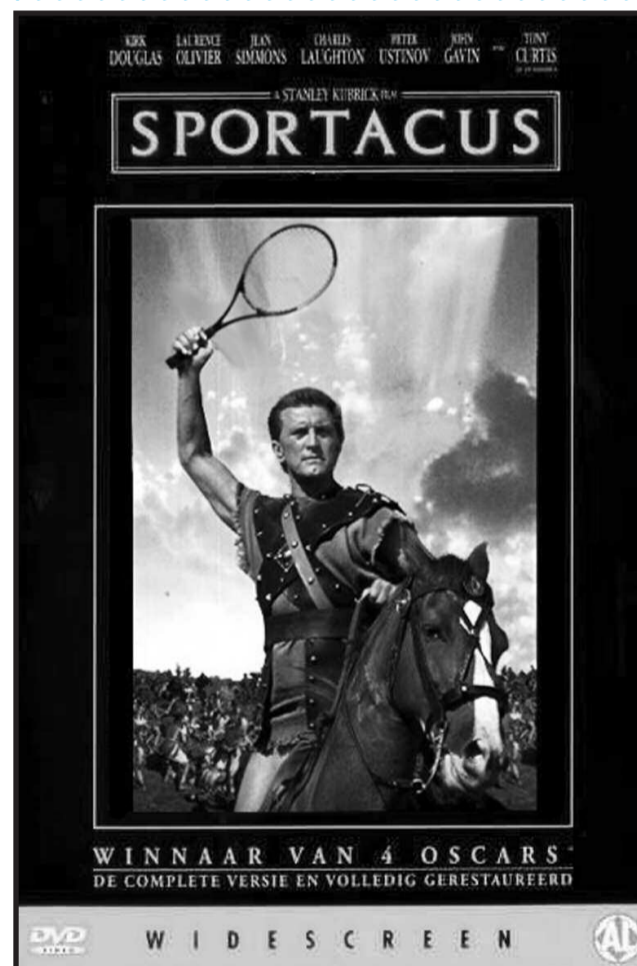
Hoewel zijn anonimiteit hem sierde, viel maandag 16 februari de mantel van onbekendheid van hem af. Shellac trad op in café de Metafoor waar hij

het beste van zichzelf gaf voor een bulderend publiek.

Met zijn stand-up act was er na amper 5 minuten al geen houden meer aan de kijkende medemens. Gebroken ribben van het lachen, uit hilariteit overgeevende mensen en hartritme-stoornissen waren maar enkele van de gevallen waarvoor de ambulances die nacht dienden uit te rukken.

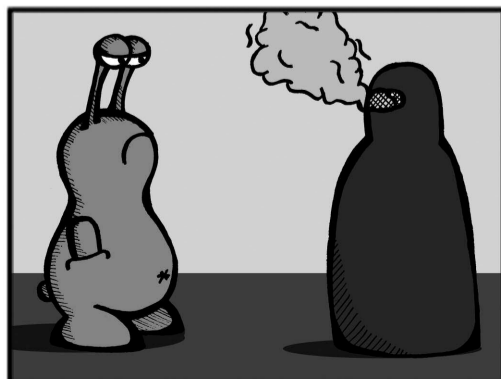
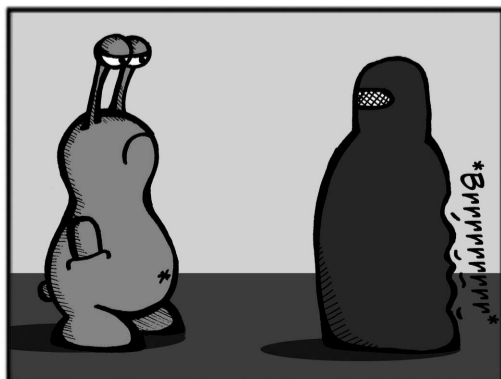
Er was zelfs interactie met het publiek. Zo vroeg hij aan iemand of die zelf soms een mopje wist te vertellen. Tevergeefs, maar dat had de schijnheilige Shellac duidelijk verwacht. Jammer genoeg had hij zelf ook geen andere grappen in petto.

Gelukkig maar, want alzo zijn nog vele ongelukken voorkomen kunnen worden.

Freddy

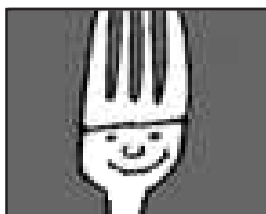
door Sh3L14C

www.shellac.be

ZOEKERTJES

*** Schamper zkt uitdaging *** eindredacteur
 zkt artikels *** Eros zkt fuifponsor *** Arne
 zkt micro zonder ruis *** stafmedewerker zkt
 chocolade en paprikachips *** se-
 naatscommissie zkt VVS *** STAL zkt wee-
 kengangers *** Gijs zkt Elisabeth *** Rector
 UA zkt foto *** Jay-outer zkt opvulling ***

Menu van de week

in Alma 1-2-3

24 - 28 februari 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Groentennuggets met prei in room 	3,90
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Kippenbout met zoetzure currysous	2,60
Mosselen natuur	7,40
Mosselen op Provençaalse wijze A1+A2	7,40
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Wienerschnitzel met boontjes A1+A3	4,50

woensdag

Braadworst met selder in room A2+A3	2,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,50
Spaghetti bolognese A1+A2	2,60-3,00
Koninginnenhapje A2	3,40
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten A1+A3	3,40
Mosselen natuur	7,40
Mosselen op Provençaalse wijze A2+A3	7,40
Moussaka met Griekse sla 	3,40

donderdag

Boomstammetje met archiducsous	3,90
Fishsticks met tartaarsous	2,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4,50
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Kippenlapje met groenten en saus A1+A3	4,90
Steak met groenten en saus A1+A3	4,90
Tagliatelli met spekjes en broccoli	4,50
Volkoren macaroni met groentebolognaisesous 	4,50

vrijdag

Gevulde paprika met Provençaalse saus 	3,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40
Pangasiusfilet met bieslooksous	4,90
Steak met groenten en saus A2	4,90
Vleeskroketten met peperroomsous	2,60

zaterdag

Boomstammetje met archiducsous A2	3,90
Kippenbout met zoetzure currysous A2	2,60
Koninginnenhapje A2	3,40
Moussaka met Griekse sla A2 	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

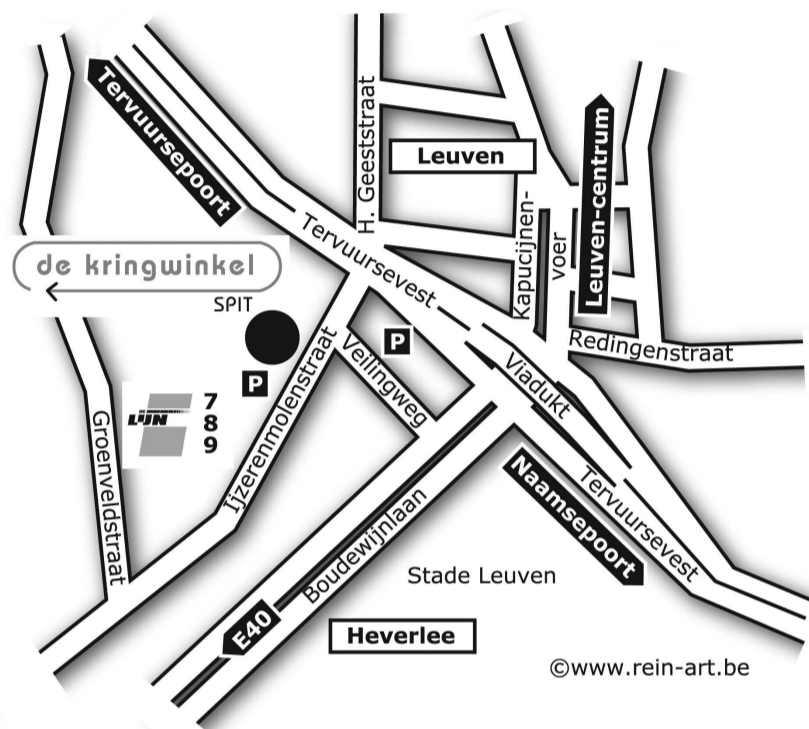
De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 15
Maandag - 23 februari 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Kristof Vandewalle' Lambrechts

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Miguel Indurain' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:

Maud 'Marianne Ros' Oeyen, Ruben 'Sven Nys' Bruynooghe, Christine 'Bart Wellens' Laureys, Eric 'Briek Schotte' Laureys & Roel 'Niels Albert' Moeurs

Medewerkers deze week:

Jeroen 'Laurent Jalabert' Baert, Joachim 'Lance Armstrong' Beckers, Pieterjan 'Freddy Maertens' Bonne, Nele 'Lucien Van Impe' Bruynooghe, Liesbet 'Tom Boonen' Coolen, Jeroen 'Ludo Dierckxsens' Deblaere, Els 'Frank Schleck' Dehaen, Jelle 'Chris Boardman' Dehaen, Wim 'Lars Boom' Dehaen, Tom 'Zdenek Stybar' Demeyer, Elke 'Jan Ullrich' Desanghere, Lisa 'Marco Pantani' Develtere, Wouter 'Bjarne Riss' Dhaese, Maarten 'Eddy Planckaert' Goethals, Herlinde 'Richard Groenendaal' Hiele, Simon 'Federico Bahamontes' Horsten, Geert 'Marc Wauters' Janssen, Martijn 'Sermes' Ide 'Iljo Keisse' Smets, Filip 'Andrea Tafi' Tielens, Matthias 'Michele Bartoli' Vanden Borre, Eline 'Mark Cavendish' Van Eldere, Kris 'Johan Vansummeren' Vanelderden, Bo 'Philippe Gilbert' Vanluchene, Bram 'Kevin Ista' Vanoirbeek & Stephanie 'Frank Vandenbroucke' Verbeke.

Cartoons:

Negu, Elias & Sh3L14C

DTP:

Ken Lambrechts, Christine Laureys, Jeroen Deblaere, Christoph Meeussen, Roel Moeurs & Tom Demeyer

Eindredactie:

Roel Moeurs, Bo Vanluchene & Els Dehaen

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies ' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (wielrenners, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kort Cultuur |

LITERATUUR KULTUUR

Op woensdag vanaf 21u vindt het eerste gratis UUR KULTUUR van dit semester plaats in de Grote Aula van het Maria-Theresiacollege (St-Michielsstraat 6). Dit keer gaat men de literaire toer op met Emmanuel Lipp, Pearl Sweetlife en Dez Mona. Pearl Sweetlife bestaat uit het duo Steven Van Watermeulen en Oscar van den Boogaard. Zij schreven samen de kasteelroman *Zeeduivel voor Amalia*. Liefhebbers van 'zwarte romantiek' weten waarheen.

BLAUW ZKT. M/V

Ook dit jaar schrijft Babylon (de kring van taal- en letterkundestudenten aan de K.U.Leuven) haar illustere Interuniversitaire Literaire Prijs uit, een schrijfwedstrijd voor studenten van alle Vlaamse universiteiten. Inzendingen mogen behoren tot de categorieën proza en/of poëzie en kunnen nog doorgemailed worden tot 1 april (literaireprijs@kringbabylon.be). De winnaars worden bekend gemaakt op de

slotavond op 12 mei. Alle info en het wedstrijdreglement op www.literaireprijs.be.

LEUVEN DRAAIT

Nog meer prijskampen bij Leuven Draait. Deze vzw die beginnende artiesten wil ondersteunen, organiseert dit jaar wedstrijden in vijf disciplines: Fotografie, Bewegend beeld, Muziek, Woord en Cartoon. Inschrijven voor deze wedstrijden kan nog tot 31 maart 2009. Info op www.leuwendraait.be.

DESDA

Op maandag 23 februari kan je in het STUKcafé terecht voor alweer een nieuwe editie van DESDA. Dit keer brengen Marie Meeusen, Jee Kast, Maarten Inghels en Didi de Paris hun poëzie op het podium. Big Nose Jim, Bert Lezy en Allie Sees verzorgen het muzikale gedeelte. Het spektakel begint om 21u en de toegang is volledig gratis.

Medewerker van de week

Ruben Bruynooghe

Oplossing |

1	2	4	7	5	3	6	8	9
3	7	8	9	6	4	2	5	1
5	9	6	8	1	2	3	4	7
6	3	9	5	2	7	8	1	4
8	1	2	3	4	9	7	6	5
7	4	5	6	8	1	9	2	3
4	8	3	1	7	6	5	9	2
2	6	7	4	9	5	1	3	8
9	5	1	2	3	8	4	7	6

Minisudoku *** |

3	1	8	6	5				
			3				5	
	9					3		
	8	2						7
	5			9			8	
			8	5	4			
4		5		7				
				6	9			1
	8							6

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Bericht |

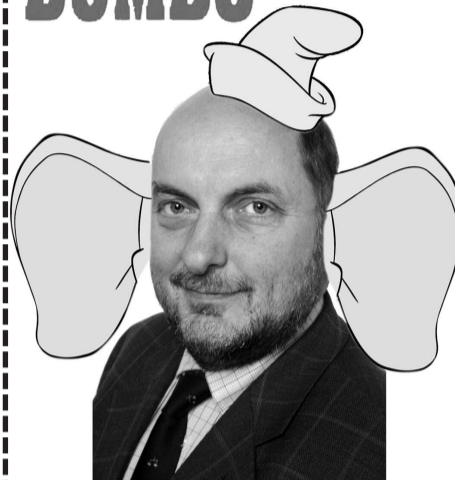
ALBATROS VERNIEUWD

Fuifzaal Albatros, dé studentenfuifzaal van Leuven, vindt een tweede adem: een nieuwe verlichting en een mooie nieuwe tegelvloer, de overstap naar Stella Artois, ... Het Albatros-bestuur en LOKO doen ook in het tweede semester weer hun uiterste best om Albatros nóg hipper te maken.

GASTPROGRAMMA OPEN

FACULTEITSRAAD LETTEREN

DUMBO

-Gij zijt alleszins niet blind!
-En gij alleszins niet doof!

Wij tikken met plezier al uw werkjes.

Kris Rosselle

Hof ter Bekelaan 12

3020 Herent-Winksele

Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

92,9%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

“In m'n studententijd was ik een vrij berucht type”

Het is onmogelijk om niet ontroerd te raken bij de hemelse stem van Jasper Steverlinck, die afgelopen woensdag met zijn groep Arid de Studentenspecial in de Schouwburg naar een ongekend hoogtepunt stuwde. Voor het optreden vertelde hij over zijn studententijd, de nieuwe cd 'All Things Come In Waves' en zijn ambitie om ooit het buitenland te veroveren. Jasper vertelt met veel flair en blaakt duidelijk van het zelfvertrouwen, na een moeilijke periode.

FILIP TIELENS |

Veto: U speelt vanavond op de Studentenspecial. Hoe was uw studententijd?

Jasper Steverlinck: «Van het studeren zelf is niet altijd evenveel in huis gekomen. Toen de eerste plaat van Arid uitkwam, was ik negentien jaar en had ik al voor de muziek gekozen. Ik heb grafische vormgeving gestudeerd en die studies ook afge maakt. Met dat diploma heb ik achteraf niets kunnen doen. De eerste plaat van Arid was zo'n groot succes, en dan waren we vertrokken natuurlijk. In mijn studententijd deed ik niets anders dan uitgaan, ik was een redelijk berucht type (lacht). Ik was altijd wel de laatste om weg te gaan op een fuif, weekends aan een stuk.»

Veto: U hebt in uw jeugd nooit een zangopleiding gevolgd. Vanaf wanneer had u door net iets meer in uw mars te hebben dan iemand anders?

Steverlinck: «Ik zong heel de tijd bij mij thuis. Je kent dat hé, als je zo bezeten bent van muziek als ik. Tot mijn zeventien jaar speelde ik geen instrument. Ik was een enorme muzikfreak, in die tijd had ik zo'n 2000 cassettes. In een café in Everberg, waar ik en Luc De Vos van afkomstig zijn, is het dan eigenlijk allemaal begonnen. Er verzamelden zich daar een heleboel muzikfreaks, die samen wat op hun instrumenten speelden. Bij het zingen waren er dan anderen die mij er op wezen dat ik inderdaad een bijzondere stem had. Toen ik bij Arid begon, realiseerde ik me dat ik meer dan drie octaven kan zingen, wat de meeste mensen niet kunnen.»

EUROSONGFESTIVAL

Veto: Op uw Myspace staat een leuke remix van 'Tied To The Hands That Hold You Down' door Fredo & Thang. Heb je zelf nog plannen om eens iets met elektronische muziek te doen, naar het voorbeeld van Radiohead?

“Een glasheldere stem onder vuile beats marcheert vree goe”

Steverlinck: «Plannen wel, maar tot nu toe heb ik te weinig tijd gehad om mij daar echt op te smijten. Mijn stem werkt ongelooflijk goed met elektronische muziek, net zoals de ijle stem van Björk of Thom Yorke dat ook doet. Als je onder een glasheldere stem wat vuile beats zet, dat marcheert vree goe. Mijn broer maakte vroeger acid muziek, en we zijn wel van plan om iets samen te doen in de toekomst. Ik probeer ook steeds iets nieuws uit te proberen.»

Veto: Vorig jaar is er uit Wallonië enorm veel respons gekomen op de nieuwe plaat, nog nieuws van ginder?

Steverlinck: «De meeste mensen weten dat niet, maar we zijn nu heel populair in Wallonië. België is

op muzikaal vlak nog erg communautair verdeeld, maar wij zijn een van de groepen die over de taalgrens is kunnen doorbreken. Arid is nu echt een hype in Wallonië, terwijl men dat in Vlaanderen totaal

(STEPHANIE VERBEKEN)

niet weet. Als ik dat vermeld in interviews, schrijven ze dat meestal niet (lacht). Vorig jaar heb ik ook een nummer opgenomen op een tribute cd naar aanleiding van de vijfde verjaardag van de dood van Pierre Rapsat, een bekende Waal (die in 1976 voor België deelnam aan het Eurosongfestival, red.). De opname die ik samen met Scala heb gemaakt, is nu een hit in Wallonië. Voor Classic 21 hebben we onlangs

een showcase gedaan in Bergen, waar 3500 toeschouwers waren. Op de grote festivals in Wallonië, zoals Les Ardentes en Dour, hebben we al gespeeld. Met onze laatste plaat *All Things Come In Waves* hebben we ook een theatertournee gedaan bij onze zuiderburen en daarmee trokken we steeds volle zalen. Ik heb zelfs al gespeeld op het feest van de Franstalige Gemeenschap op de Grote Markt in Brussel, als enige Vlaming (lacht).»

KATTENZIEKTE

Veto: De laatste plaat die Arid uitbracht voor uw solocarrière en ziekte heette 'All Is Quiet Now', waarna er vijf jaar stilte volgde. What's in a name?

Steverlinck: «Op het moment van

de tweede plaat had ik wel een beetje onvrede met hoe de dingen toen liepen, maar die titel was zeker niet bedoeld. Soms zeggen ze wel eens: “Het gaat waar het moet kruipen”, en dan gebeuren er zo'n dingen. Nu, het succes van *Life On Mars* had ik nooit voorzien. Dat was gewoon een singletje dat ik bij wijze van spreken om acht uur 's morgens zou opnemen, en nadien is dat lied een eigen leven gaan leiden. Op dat moment had ik nog nooit met andere muzikanten gespeeld, Arid was mijn eerste band. Na die solodoorbraak be-

vallend veel sombere liedjes. Werken onrust en chaos inspirerend?

Steverlinck: «Voor mij is dat altijd

Dit najaar komt er naar alle waarschijnlijkheid een nieuwe single uit

zo geweest, en dat is ook wat me aantrok in andere muziek. Het klinkt heel etherisch, maar het is in een lied dat je die melancholie kunt

lation en Tim Vanhamel aan verkoopscijfers halen. Hoewel zij meer in de media komen dan ik, hebben

ze wel minder platen verkocht. Arid heeft een erg trouw publiek. Ik heb liever meer volk in de zaal en mindere recensies dan omgekeerd, hoor.»

Veto: Iemand vertelde ooit dat als Jasper Steverlinck in Engeland of Amerika geboren was, hij de nieuwe David Bowie had kunnen zijn. Is het feit dat u Vlaming bent een beperking?

Steverlinck: «Ik vind van wel. Sommige mensen in de muziekwereld vinden die stelling maar quatsch en stellen dat we dan niet goed genoeg zouden zijn, of zo. Wat toch niet opgaat, als je fantastische Belgische bands bekijkt zoals Ozark Henry. Dat heeft meer te maken met economie dan met muziek. Kijk naar de Hollanders: zij slagen er in hun bier te exporteren over heel de wereld, omdat ze een grotere mond hebben dan Belgen, hoewel wij wel het beste bier hebben. Volgens sommigen breekt wat echt goed is wel door, zoals Antony and the Johnsons. Maar velen vergeten dat hij mediawaarde heeft als rariteit op zich, maar ook omdat hij de backings zong van Lou Reed en in een film meegespeeld heeft van Scorsese. Dat zijn toch grote namen! Mocht Lou Reed zeggen dat Arid de beste groep is die hij kent, dan zou je nogal eens iets zien. Al die populaire blogs (o.a. *Perez Hilton, red.*), dat werkt dus echt. Een mooi bewijs dat het makkelijker gaat als je iemand tegenkomt met macht in de muziekindustrie.»

JEUGDHELDEN

«Op een showcase in Antwerpen was er een Hollandse manager die nog nooit een stem als de mijne had gehoord, en me vorig jaar heeft meegenomen naar New York. Daar heb ik gespeeld in de Hilfiger Sessions, een hippe jam met de beste muzikanten uit een bepaald land. Toen ik daar was, zong Moby en speelden er muzikanten van Guns 'n Roses en Red Hot Chili Peppers. Allemaal jeugdhelden van me. Voor mij was dat een hele eer. Misschien komt er ooit wel eens zo'n doorbraak in het buitenland, dankzij zulke contacten. Op de TMF-awards heeft Ronan Keating me horen zingen tot in zijn backstage, en hij heeft rondgevraagd om te weten wie ik was. Mocht Arid op plaatsen raken waar zulke mensen aanwezig zijn. Er moet ook altijd vooruitgang zijn. Zo zijn we met deze plaat doorgebroken in Wallonië, en is hij ook gereleased in Frankrijk.»

Veto: Komt er nog nieuw Arid-materiaal?

Steverlinck: «Dit najaar komt er naar alle waarschijnlijkheid een nieuwe single uit. Ook hopen we het nieuwe album tegen dan af te hebben, zodat het volgend jaar in januari kan uitkomen.»

www.myspace.com/aridcentral voor de tourdata en de remix van *Tied To The Hands That Hold You Down*.

gon het idee te rijpen om eens iets met andere muzikanten te doen en is er de soloplaat *Songs Of Silence* gekomen. Die plaat heeft nog goud gehaald, wat in 2004 door de downloadtrend toch ook niet zo evident meer was.»

«Het jaar nadien ben ik ziek geworden, en dat was natuurlijk niet zo gepland (lacht). Toxoplasmose — de kattenziekte — is bij mij kunnen doorbreken omdat ik op dat moment een heel zwak immuunsysteem had: weinig slapen, slecht eten, veel weggaan. En dat komt niet alleen door de tournee, ik deed er toen ook nog een schepje bij (lacht): niet meteen naar huis gaan en overal blijven plakken. Aanvankelijk had ik van het virus niets gemerkt, tot ik plots aan het einde van mijn Latijn was. Toxoplasmose kan behoorlijk gevaarlijk zijn. Omdat ik toen zodanig zwak was, heeft de ziekte zich echt kunnen uitbreiden en ben ik daar bijna een jaar ziek van geweest.»

«Achteraf kan je je dat moeilijk terug inbeelden, maar een jaar is echt ongelooflijk lang. En het is niet dat het daarna meteen terug beter is: je moet echt alles terug leren. Ik had ook meer dan een jaar geen muziek gemaakt. Als je zo lang uit de muziekindustrie en de media verdwenen bent, dan tel je gewoon niet meer mee. Op dat moment leer je ook je echte vrienden kennen. Na een korte periode van aandacht, nemen de bezoeken ook wel af, hoor.»

Veto: Op de nieuwe plaat staan op-

vatten, wat in de werkelijkheid niet steeds kan. Mijn broer heeft de muziek van Arid ooit eens beschreven als “ge hebt van vier man klop gekregen en boel gemaakt, maar achteraf staat ge er nog, en ge hebt uw gevoel van trots bewaard.” In die uitspraak zit ook het gevoel van “laat iedereen maar tegen mij zijn, ik doe wel voort.”»

BULLSHIT

Veto: In de pers wordt Arid vaak het verwijt gemaakt dat de groep te voorzichtige en perfect gepolijste muziek maakt. Raakt die kritiek u?

Steverlinck: «Tuurlijk raakt mij dat. In het maken van een plaat kruipt toch al snel zo'n twee jaar tijd. En als er dan een of andere gast dat allemaal *bullshit* vindt en geen onderbouwde mening heeft. Dat is eigenlijk nog niet zo erg, want die kerel zal dan wel alle muziek slecht vinden. Maar als ik een hiphopplaat zou moeten bespreken — wat ik echt vreselijke muziek vind — zou ik vanuit mijn beroep als muzikant wel kunnen zeggen wat er goed aan gemaakt is, ook al hoor ik het zelf niet graag.»

QUATSCH

«Wat de pers vertelt raakt mij wel, maar uiteindelijk blijft het publiek naar Arid komen, ongeacht of Humo onze muziek nu kutmuziek vindt of niet. Wij hebben toch nog 30.000 platen verkocht, niet slecht als je vergelijkt met wat nieuwe groepen als The Black Box Reve-